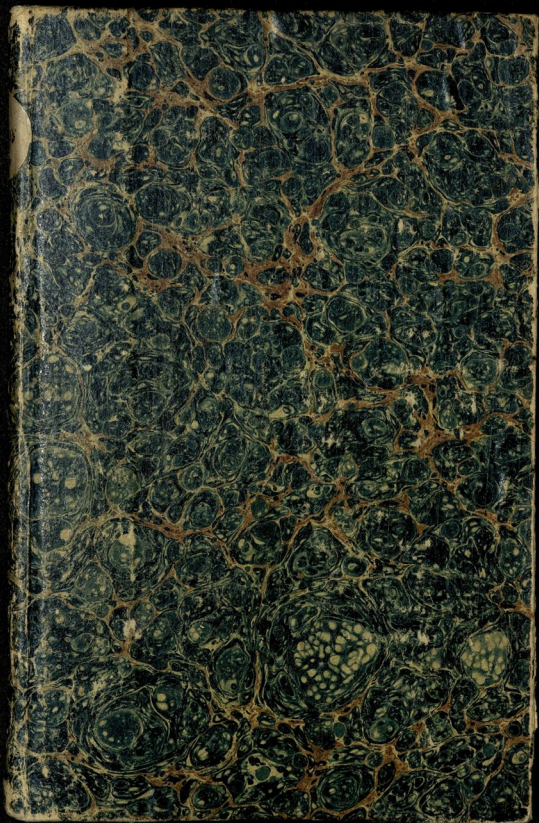

✓ 10298. H. C. e. 1. 2.

KATÓLJSKI NAUK

od

sakramentov svéte pokóre

in

presvétiga réshnjiga telésa;

sloshil

GASHPER ŠHVAB;

Kaplan.

*Po dovolenji vikshi duhovske in deshelske
gospofke.*

V' LJUBLJANI 1826.

Ga prodaja Bilhelm Henrik Korn,
bukvopród.

od

sakramentov ľveto pokore

in

preľvõiga rõtõnõga telõla

alõshil

ON THE 17th

Heaven

To be printed by the printer in the
city of

1820

of the city of
Hamburg

24500030=N1

PREDGOVOR.

Ljubi otròzi!

Jesuf Kristuf edinorojeni sin boshji, pravi Bog, pa tudi pravi zhlovek je nash uzhenik, postavodajaviz, in nash Gospod: njemu smo per svetim Kerstu vedno svetobo obljubili, in ish njegovih boshjih ust smo preprizhani, de bomo vsi vezhno pogubljeni, ako ne bomo sa svoje grehe pokore storili. a)

Le sam Jesuf Kristuf, on edina prava luzh samore nasho pamet rasvetliti, nam rane nashih dush do tanziga rasodeti, nam prave sdravila k' sdravju

*nashih duši dati, naše rane sazeliti, 'in
nam pravopot resnizhne pokóre pokasati,
in nas po nji k' Bogu perpeljati.*

*In take sa naše pokorjenje in sa
naše svelizhanje potrebne resnize se
najdejo v' naukih, ktere je Jesus svojim
Apostelnam dajal, ktere so Apostelni po
zelim svétu osnаноvali, ktere so nam ali
Apostelni, ali pa drugi sveti moshjé
stare in nove saveše po boshjim navdi-
hovanji sapisane sapustili, in jih je
naša mati katoljška zerkuv vselej
uzhila, in nam v' pismih svetih uzheni-
kov ali zerkvenih ozhakov, in v' svojih
svetih sbiraljških ohranila.*

*Ob kratkim, is svetiga pisma stare
in nove saveše in is uštniga srozhila,
ali pa s'drujimi besedami, is sapisane in
nesapisane besede boshje se nam je
uzhiti, kako smo dolshni pokoro delati,
in Bogu dopadljivo shiveti.*

*Kar is tih zhistih boshjih studenzov
saimemo, ali na-nje sidamo, v'tisti sa-
stopnosti, v'kteri je naša mati katoljška
zerkuv vselej svoje šklepe poterjovala,
vse to je zhistá, gola resniza, nauk
boshji, nauk naše matere katoljške
zerkve; kar je pa verskih ali djanskih nau-
kov od drugot, ali pa v'taki sastopnosti
is sapisane in nesapisane besede boshje
vsétih, ktera sastopnost je naši materi
katoljški zerkvi nesnana, taki nauki nej so
drusiga kakor smota in lash. De bi se te-
dej v'naukih od sakramentov svete pokore
in presvetiga reshnjiga teleša semtertje
ne majali kakor na morji, de bi savoljo
prevelike ojštrosti v'shalostno bojézh-
nost in obupanje ne padli; ali pa, kar se
je šhe bolj bati, de bi se savoljo pre-
velike mehkote vezhno ne pogubili, sato
so resnize v'tih prizhijozhkih bukvizah,
ktere vam s' velikim duhovnim veseljam*

*ga ohranite; kar berete, na-se obra-
zhajte in v'djanji spolnujte, in vezh-
krat, sosebno kadar gréste k' svetimu
obhajilu, Jesusa Kristusa, svojiga in
mojiga nar vezhiga dobrotnika, tudi sa
moje svelizhanje profíte.*

Katoljshki nauk

o d

sakramenta svéte pokóre.

V v ò d.

Per svetim kerstu zhlovek Bogú obljudi, de bo Jesufov nauk stanovitno veroval, ga rad do tanziga in vselej spolnoval, in de bo vse svoje misli, sheljé, besede in djánje po sposnání vólji boshji ravnàl, in po zhednosti in svetošti hrepenel. Bog pa obljudi zhlovéku, in mu dodeli odpusthenje isvirniga gréha, in vsih lastnih gréhov, ako je pred s. kerstam ktére storil, posvezhijozho gnado k' dobrimu, in pravízo do vézhniga svelizhanja.

Ta svéta savésa, ki jo zhlovek per svetim kerstu s' Bogam stori, se per sakramentu svéte birme ponoví, in poterdi. Kadar zhlovek k' pameti pride, de dóbro od

húdiga lozhiti sazhne, in Jesufov' nauk, in voljo boshjo vshe sposnáva, je dolshan svoji s' Bogam in s' Jesufam sklenjeni savési svést biti, in kerstne obljúbe vselej na tanko, in s' veseljem spolnovati. —

Pa se vender doštikrat godí, de zhlovek védama in radovóljno kaj taziga storí, kar je boshji volji nasproti, in vezhkrat gresbí.

Po gréhu sgubí dopadajenje in gnado boshjo, si per nesfónzhno pravízhnim Bógu shtráfigo saflúshi. Kako nesfrezhen je tak zhlovek! huda vést ga pèzhe, ne more veselo svojih ozhi k' Bógu povsdigniti, ki ga je rasshálil, in ne smé upati, de ga bo Bog v' nebesa k' lebi vsél, dokler v' smertnim grehu ostane.

Kadar gréshnik prav sposná, in shivó zhúti nesfrezho, v' ktéro je po gréhu prišel, tudi réf serzhno shelí, de bi mu Bóg ish njé pomágal in mu gréh odpústil.

In lejte! nesfónzhno milostivi Bóg je réf ljudém she v' stári savesi obljúbil, de jim hozhe njih gréhe savoljo obljúbljeniga odresheníka odpústiti, ako se jih serzama klájo, in terdno sklenejo, v' prihodno ne vezh gresbíti, in sa storjene gréhe sadošti storiti: to je, ako imajo praviga duha, ali zhednost pokore, ktera je

bila po besedah Tridentinskega zbora grešnikom k'odpuščenju gréhov vsak zhaš potrebna. a) In kadar je obljúbljeni odreščenik na svet prifhel, je ljudi she prav podúzhil, de je Bog neskonzhno mílostiv; on je spokornim gréšnikom, ki so se svojih grehov serzama kšali, is lástne mozhi gréhe odpúšhal rekozh: *Pojdite v' miru, vaši gréhi so vam odpušteni, pa nikar vezh ne greshíte.* Jesus nej smirej na tém svétu viden ostal, pa vender shelé ljudjé vsih zhašov odpúščenje svojih gréhov dofézh; oni shelé vídno snamnje iméti odpúščenja gréhov, sato de bi védili, ali so jim tudi per Bógu odpúšteni, ali nè. Satorej je našh svelízhar oblást gréhe odpúšhati, svojim apostelnam isrózhil. Svezher ravno tísto nedéljo, ko je od smerti vstal, se Jesus svojim sbranim apostelnam perkashe, in jim rezhe: *Kakor je Ozha mene poslal, tudi jes vas pošljem.* b) Potler vanje dihne — v' vídno snamnje, de jim nevídno gnado dodelí — in jim rezhe: *Prejmite svetiga Duhá, kterim gréhe odpustíte, so jim odpúšteni; in kterim jih sadershitè, so jim sadershani.* c)

a) Conc. Trid. sess. 14. c. 1.

b) Jan. 20. 21.

c) Jan. 20. 22.

S'témi besédami je Jezus dál svojim apostelnam oblást spokornim gresnikam gréhe odpushati, tístim jih pa sadershováti, ktéri se jih nozhejo kšáti, in se sa-nje pokoríti: to je, on je postavil sakrament, ki mu sakrament svéte pokóre pravimo, po kterim v' to postavljeni masnik na boshjim méstu gresniku po s. kerstu storjene gréhe odpústi, zhe se jih kšá, zhisto ispové, in zhe mu je resníza, poboljšhati se in pravo pokoro delati.

Pa tudi apostelni nejsó védno na tém svétu ostáli. Satorej jim je Jezus velil leto boshjo od njega prejéto oblást, grehe odpúshati, svojim nastópnikom isrozhiti, rekozh: *Kakor je Ozha mene paslál, tudi jes vas poshljem*. Jezus je hotel rezh: *Kakor sim vam jes dál oblást, grehe odpushati, jo tudi vi dajte tístim, ktere bošte sa svoje nastopnike isvolili*. — Shkofje apostelnov nastopniki, in masniki imajo tedej od Jesusa oblást grehe odpushati.

De bi ljudjé loshej sposnali, in tako rekozh s'telesnimi ozhmi vídili, kako dobro, in milostivo nebeski Ozha s' spokornim gresnikam ravná, in káj de je gresniku storíti, ako shelí odpúshenje svojih gréhov dosézhí, je Jezus tó sa nas prav vesélo príliko pravil:

Nékdo je imel dva sina, kterih eden nej hotel vezh per svojim ozhétu ofati, de-
 si lih se mu je per njem prav dóbno godílo,
 in je hotel svoj del, ki bi mu bil po smerti
 ozhéta shél, sató de bi ga njegov dóbri
 ozha ne videl, in ne fvaril, in de bi
 shivel, kakor bi se niemu poljubílo.

Ozha je sinóvama rasdelil premoshen-
 je, in je dal hudobnimu sinu njegov dél.
 Tá ga vsáme in gré delezh prozh od svoji-
 ga ozhéta na daljn kràj. — Ondi je rasujs-
 dáno shivel, in s' hudobnimi pajdáshi vse
 saprávil, kar je bil od svojiga ozhéta dobil.

Kadar je bil she vse pognál, je vstála
 velíka lakota v'tisti deshéli, kjér je bil. De
 bi ne bil lákote poginil, se je nékimu
 mestnizhánu tistiga kraja vnudil, per njem
 je fvinje pášel, pa se mu je tako hudó
 godílo, de je dostikrat shelel se s' otrobmi
 nasititi, ki so jih fvinje jédile, ker velíkrat
 she flabeji jedí nej imel.

Sdej je shél sam v' sé, je premishloval,
 sakaj se mu tako hudó godí in se spomni,
 de si je svoje nesfrézhe in nadlóge sam
 krív. Sposnal je, de je hudó storil, kér nej
 hotel poslušhátí ozhetoviga náuka, in se
 je od njega lózhil. — Savoljo téga se je
 možnó kšál, je shelel, de bi ne bil nikoli
 kàj táziga stóril, in je rékel: Koliko na-

jémnikov je, ki imájo per mojím ozhétu obilno kruha, jes pa njih otrók tukej lakote poginjam. —

Nizh vezh nózhem tukej oštáti, vernil se bom k' svojimu ozhétu in jim porezhem: Ozhe! pregreshil sim se nad nébam in nad vami! Nejsim vezh vréden vašh sin imenovan biti, le kdo vašhij najémnikov naj bom! — In kar je terdno sklenil, je pa tudi v' djánji stóril. Na pót se podá, in se poverne k' svojimu ozhetu. Ozha ga she od délezh vgléda, se mu ináko stórí, in mu tezhe na próti. — Sín páde na koléna pred svojiga ozhéta in s' solsámi v' ozheh sdíhne in rezhe: Ozhe! greshil sim v' nebo, in v' vaš; vezh nejsim vréden vašh sin imenovan biti; stórite me svojiga nar manjšhiga najémnika! —

Dóbri ozha ga vsdígne, objáme, in kúshne, in poln veselja savoljo njegoviga pobólschanja rezhe svojim flushábnikam: Urno pernesíte nar lépsshi oblazhílo, in preblezíte ga, perstan mu natakníte, in obújte ga, poite po pítno tele, in sakolíte ga, de se bomo gostili in veselje obhájali; kér ta moj sín mi je bil mertuv, in je oshível! sgubljen je bil, in se je sdej spét najdel! a)

a) Luk. 15. 11 — 24.

Ozha v tēj priliki je *Bog*; *sinóvi* smo mi *ljudjé*; *sgubljeni sin* je slehern gréshnik, ki se s nepokórhino in pregrého od Boga nar boljshiga ozhéta lózhi, in se nestrézhniga in révniga storí. — Kakó neskonzhno je Bog usmíljen do sleherniga gréshnika, ki se réf spokorí! Mu ne odpusti samo gréhov; temuzh ima she zlo veselje nad njim, zhe se refnizhno s' s'kefánim serzam k' njemu poverne. — Is té prilike se pa tudi uzhimo, káj de smo mi storiti dolshni, zhe hózhemo odpushtenja svojih gréhov, in gnade nar boljshiga nebesshkiga Ozhéta deléshni biti.

Kakor je *sgubljeni sin* svoje gréhe premishloval (vest isprashovál), se jih serzama kfal, terdno poboljshati se sklenil; kakor se je on k' svojimu ozhétu vernil, mu s' s'kefánim serzam svoje gréhe zhisto povédal, in tudi *perpravljen bil*, nar manjshi opravila v' hishi svojiga ozhéta na-se vséti, de bi le odpushtenje svojih gréhov dose-gel; ravno tako moramo tudi mi, ako hózhemo po shkósh in duhovnih odpushtenje svojih gréhov per Bógu dosezhi, to petéro ispolniti: 1.) svojo vest isprashováti. 2.) se svojih gréhov kfatí. 3.) terdno poboljshanje skleniti. 4.) svojih gréhov pred Bógam, in njegovim naméshnikam s'kefano

in zhiſto iſpovédati ſe, in 5.) vſe, zhe tudi je ſhe tako teſhko, ſtoriti in terpéti, de bi lê per Bógu odpuſhenje in gnado doſégli. —

Kdor to petéro po Jeſuſovim nauku dopolni, tak ſe pokorí, déla pokoro.

Právo pokóro délati tedej je k' Bogu ſe poverníti, ki ſmo ſe po gréhu od njega odvernili, ſvoje gréhe ſtúdití, ſe jih reſnízhno kſati, reſnizhno voljo imeti ne vezh greſhiti, iſpovedati ſe jih, in ſa - nje ſadoſtiti.

Tiſtih pét rezhí, ki ſo od gréſhnikove ſtrani k'sakramentu ſvéte pokóre potrebne, tudi krajſhi takó le imenujemo :

I. ſpraſhováſe veſtí.

II. kàſ ali grévnjiga.

III. terdni ſklep, ali naprejšetje.

IV. ſpóved.

V. ſadoſtituv.

Té vam bom nekóliko na dálej raſlóſhil, in povédal, káj je k' ſléherni iſmed njih potrebſniga, in kakó ſi jih v' príd obernímo.

I.

Od spraševanja vesti.

Per spraševanju vesti morate nar pred svoje serze k' Bogu povsdigniti in ga pognishno profiti, de vaš rasvetli, in vam sposnati da, kaj in v' zhem ste gresili.

Sej veste, de mi sami is sebe, is svoje lastne mozhi ste dobre misli imeti ne moremo. Tega naš sveti Pavel uzhi; kako bi ste le nek tamne bresne svojih grehov pregledali, zhe bi vaš Ozhe luzhi ne rasvetlil?

Po pravizi si vaš smem take misliti, kakoršen je bil slepi Jerihunz, od kteriga sveti evangeli govori. Ker nej s' svojimi telesnimi ozhmi vidil, je svojo slepoto zhu-til in se savoljo nje jokal. Sposnajte tudi vi, de vaš je debel oblak vaših grehov ob pogled vaših dušnih ozhi skorej popolnamo parpravil.

Kaj vam je v' tem stanu drusiga storiti, kakor Jesusa Kristusa po sgledu tega slepza profiti, rekozh: *Gospod! stori, de spre-gledam.*

Shiva vera tega Jerihunza in njegova serzhna molituv stje storile, de ga je sin boshji milostivo pogledal in osdravil.

Profite, to de profite po njegovim sgledu ponishno; sdihtujte neprenehama h' Gospodu, de vas rasvetli, in nikar se ne utrudite: mozh in dobrota nashiga Boga se nejtje smanjshalje: on bo vasho sdihtovanje uslishal, in bresen vashih grehov se bo vashim ozhem odgernil.

Moj Bog! rezite bolj s'ferzam kokor s' ustmi, prosim te s' shivo vero in s' terdnim saupanjem sa enako gnado, sa kakorshno te je flépi Jerihunz profil; stori, de bom shtevilo, raspole, okoljshine in ostudnost svojih grehov sposnal; njegovo povseto vpitje te je omezhilo, upam, de te bo tudi moje ginilo.

To de nikar ne mislite ljubi moji otrozi! de vas bo Bog prez uslishal. Nak'a, dostikrat hudizh s' perpushtenjem boshjim tistim spominj tamni, in jih moti, ki shelé svojo vest sprashovati, de se ne morejo svojih grehov domisliti.

Zhe ste v'taki skušnjava, nikar ne opešhajte, temuzh ponovljajte svoje gorezhe molitve; rezite Bogu s' kraljevim prerokam: *Ti Gospod! si moji duhi luzh! Bog rasvetli mojo tmo,* a) in s' poterpeshljivim Jobam: *Gospod! odkri mi moje grehe in*

hudobiye. a) — *Sej imáte s' dobrim ozhetam opraviti, ki vašho stanovitnost sizer skufha: pa vaš nezhe v' hudizhevih sadregah sapustiti.*

1.) *Kaj je: vest sprashovati?*

Vest, ljubi moji otrozi! je v' vaš, je vašha lastna pamet, ktera vse vašhe djanje in nehanje presodi, ali je prav ali nè. Vest isprashovati je tedej, svojo lastno pamet poprashati, kako po Jesufovih naukih sodi, od tega, kar smo nekaj zhasa hudiga storili, ali pa dobriga opustili. Ali pa, kakor je v' katekizmu: Vest isprashovati je premishlovati, kaj smo po sadnji spovedi, ali odkler greh sposnavamo, greha storili. Temu isprashovanju vesti tudi pravimo: *sam sebe sposnavati*. Kdor se sheli poboljšhati, se mora popred sposnati. Zhe se ne posnash, se prav lahko boljshiga delash, kakor si. Sposnanje samiga sebe, in sposnanje greha je sazhetik poboljšhanja, in tako rekozh vvod k'pokori. Zhe se ne spomnish, de si ta ali ta greh storil, kako se ti ga je mozh poboljšhati? Farisej nej sam sebe posnal, satorej je ozhitniga greslnika sanizhoval, kateri je v' ravno tistim tempelnu molil, in se nej spomnil, de ima tudi on sam dosti pomot in grehov. b)

a) Job. 13. 23.

b) Luk. 18. 9.

Isprashovanje vesti je pred spovedjo zelo potrebno; ker vam je she snano, de so sveti sakramenti dvojini, ki jih je Jezus v' nashe posvezhenje postavil, sakramenti mertvih, in sakramenti shivih.

Sakramente mertvih jih sato imenujemo, ker so sato postavljeni, de tiste oshivé, in jim posvezhijozho gnado dodelé, katerih dusha je ali savoljo isvirniga greha, ali pa savolj djanskih grehov po duhovno mertva. Taka sakramenta sta: sveti kerst, in sveta pokora.

Drugih pet sakramentov imenujemo sakramente shivih! ker mora biti zhlovek na dushi shiv, v'stanu posvezhijozhe gnade boshje, ako jih hozhe po vrednim prejeti; zhloveka dusha mora biti s' Bogam sklenjena, v' boshjih ozhéh vsaj bres vsiga smertniga greha.

Ker je tedej sakrament svetiga reshnjiga telefa, k' zhigar prejemanju se sdej perpravljate, sakrament shivih, morate ali kerstno nedolshnost bres makesha ohraniti, ali se pa v' sakramentu svete pokore ozhistiti, de ga boste po vrednim prejeli.

Ker se je pa bati, ljubi moji otrozi! de bi she ne bili svoje dushe s' smertnim greham omadeshovali, satorej ste se dolshni

popred v' sakramentu svete pokore ozhi-
stiti, in po odvesi odpušhenje svojih grehov
dosezhi, preden k' sveti Gospodnji misi per-
stopite. Vi pa ne morete po sveti odvesi
odpušhenja svojih grehov dosezhi, ako se
jih popred per spovedi zhisto ne ispoveste,
in se jih ne morete zhisto spovedati, ako svoje
vesti popred na tanko ne isprafhate.

Is tega sposnajte, kako potrebno vam je
sprafhovanje vesti, in kako shalofne nastopke
bi vasha sanikarnost v' tolikshni rezhi imela.

Pa ref, kaj bi se sgodilo, ako bi svojo
vest le po verhu sprafhali? Bi se veliko
grehov ne spomnili, bi jih posabili, de si
lih ste jih storili, bi se jih ne mogli ispove-
dati, in savoljo te sanikarnosti bi ne do-
segli svete odvese ne od tih, katerih bi se
ne ispovedali, pa tudi od unih ne, katerih
bi se. Vi bi tedej angeliski kruh, Boga zhi-
stosti v' nezhistim serzu sprejeli, in dvojin
boshji rop storili, ker bi sakrament svete po-
kore in presvetiga refhnjiga telefа askrunili.

Satorej opominja sveti apostel Pavel
verne kristjane (tega apominovanja ne smete
nikoli posabiti) rekozh: *Zhlovek naj pre-
sodi sam sebe, in potlej naj je ta kruh,
in pije ta kelh. a)*

Kaj drusiga je ta sodba, ktero s. apostel vernim pred svetim obhajilam veli, kakor isprashovanje vesti?

Ravno tega nas tudi Tridentinski sbor uzhi, kadar govori od potrebne perprave k' vrednimu prejemanju s. reshnjiga telefa, ker pravi: *Zhlovek se mora popred s' veliko skerbjo isprashati, in nar skrivnejshi kote svoje vesti prav na tanko preiskati. a)*

S' takim preiskovanjem se boste vsih svojih grehov spomnili, in se jih lahko povedali; in zhe boste she druge potrebne perprave imeli, boste k' boshji misi s' pridam perstopili.

Ker se per isprashovanji svoje vesti vezhi del vsi oparjeni, bojezhi in shalostni, zato vam bom nekoliko pokasal, kako de se isprashujete.

2.) *Kako de svojo vest isprashujete.*

Lej! nektere isglede. Ako starshi konez tedna otroka vprashajo: Kaj si se ta teden v' sholi nauzhi, otrok od dne do dne po sholskim redu premisli, in se kmalo vsiga spomni, kar je v' sholi slishal. Zhe kdo na konzu tedna pobotati sheli, koliko dnarjev se je v' tednu snebil, tako dolgo misli in misli, de mu vse na misel pride, kar je

a) Conc. Trid. Sess. 14. c. 5. de confessione.

v' tednu dnarjev is rok dal. In tako delamo per sleherni dragi in potrebni rezhi.

Ravno tako tudi svi vest isprashujte otrozi! Pomislite, kako ste se doma, v'sholi, na ulzah, na polji, in na pashi vedli? kako ste se proti starshem, bratam, sestram, uzhenikam, in proti souzhenzam sadershali? kaj ste mislili, sheleli, govorili, storili, ali pa opustili? zhe ste po sapovedih boshjih svoje starshе, in uzhenike zhasili, jih bogali, in sakaj? morebit le sato, ker so vam kaj obljubili, ali pa s'zhem shugali, ako bi jih ne bogali? Ste jih bogali sato, ker vam Bog to sapove? is ljubeshni do Boga? Premislite, zhe jih nejste kaj jesili in drashili — zhe ste se skrivej nesramno vedli, kar bi si vprizho pametnih ljudi storiti ne upali — zhe ste svojim starshem, bratam ali sestram kakshno rezh ukradili — zhe ste se lgali — zhe ste svoje brate, sestre in posle per starshih po krivizi toshili — zhe ste bili svojim bratam, in sestram kdej nevoshljivi — ali ste pogosto molili ali nē — in ali ste bili sleherni nedelo in sapovedan prasniki po zerkveni sapovedi per sveti mashi ali nē? kako? in sakaj? —

Odrashenzi! vi morate po vsih krajih, koder ste hodili, in po vsih sadevah, v' kterih ste bili s' drugimi ljudmi, boshje in zer-

kvene sapovedi premisliti, zhe ste jih prelo-
mili ali nè? in kako ste jih prelomili? Pre-
mislite dolshnosti svojiga stanú, kako poredko,
in kasno ste jih dopolnovali. — Pomislite,
ali ste vselej storili, kar vam je bilo storiti?
in ali ste prav opravili? Ali nejste marsikaj
opustili, kar bi vam bilo storiti, in storili,
kar bi vam bilo opustiti? Mislite, kakshne
hudobne navade ste imate? ali ste se še
kaj hudiga odvadili? ali pa zhe ste se ga
še le navadili? Pomislujte od kod so te
hudobne navade? ali ste se sleherne per-
loshnosti in nevarnosti h' grehu ogibali? ali
ste nejste sami radi v nevarnosti podali? ali
nejste perloshnosti iskali? —

Sim vam le nekoliko pokasal, kako de
svojo vest isprashujte. Pa se vam bo tudi
smirej loshej sdelo, zhe jo boste pogostim
in skerbnno isprashovali. Vsak vezher jo
isprashujte.

II. Od kfà.

1.) *Kaj je kàs?*

Slehern ismed vas je še kaj obshaloval v
svojim shivlenji. Kadar igravez per igri veliko

dnarjev sgubi, mu je shaj, de je igral. V jezhi saperti tat obshaljuje svojo tatvino. Otrozi, ktere na konzu sholskiga leta grajajo, se kfajo svoje lenobe. Povejte, kako vam je per serzn, kadar se kake rezhi kfate? Kaj nè, teshko vam dé, ko ste kàj taziga storili, ali pa opustili, si voshite, de bi ne bili tako delali, shelite storjeno nestorjeno narediti, ali pa, de bi se ne bilo nikoli sgodilo, kar se je? Kàs je neprijeten obzhutlej. Nam she teshko dé na rezh mifliti, ki jo obshalujemo, in smo vselej shalofni, kolikorkrat se je spomnimo.

Ravno tako bi vam moglo per serzu biti, kadar svojo vest isprashate, in se svojih grehov domiflite.

Kàs je namrezh gnuf in stud nad graham nad tolikim slegam, s'refnizhno sheljo, de bi se nikoli ne bil sgodil, pa serzhna shalof nad boshjim rasshaljenjem, f' terdnim sklepan, Boga nizh vezh ne rasshaliti.

Kdor koli se kfa, ima she sa kàj. Pijaniz, kateri po pijanosti sboli, se je kšà. Sakaj? Morebit le sato, ker mora sdej na posteli bolan jezhati. Kakor so pa kšà nagibi mnogi, tako je tudi kàs mnog. Je sgol po natori, in zhesnatooren — in zhesnatooren je popolnoma, in nepopolnoma.

Ta rezh je imenitna, sato vam jo bom bolj na tanko rasloshil.

Zhe se svojih grehov kšáte is sgol natornih ali posemliskih nagibov in jih stude, imate le natorni kàf.

Kdor se, postavim, tatvine sato kšá, ker je savoljo nje v' jezho sapert, ima natorni kàf. Otrok, kterimu je lganja le sato shal, ker mu sdej nizh vezh ne verjamejo, ima kàf sgol po natori. Zhe le sato gréhe obshaljujem, ker me pred ljudmi ob zhašt, dobro ime, spoštjenje, zhašno veselje, premoshenje, sdravje, in ob shivljenje perpravijo; ali pa ker me v' framoto, shalošt, revshino, bolesen in v' grob spravijo, imam le natorni kàf, ker so te rezhi le natorne in posemliske.

K' sakramentu svete pokore nej dosti le natorni kàf. Kdor ima pred spovedjo le natorni kàf, ne dofeshe per Bogu odpushtenja svojih grehov; ker se ne kšà svojih grehov, ne svojih hudobnih strašt, te muzh le sunajnih del in njih slabih nastopkov, kakor Esav, kteri se je kšal, de je svojimu bratu Jakopu pravize pervenstva prodal; pa mu nej njegov kàf nizh pomagat, sato ker se nej kšal savoljo greha, kteriga je s' prodajenjem storil, te muzh

savoljo škode, v' katero je po tem grehu prišel. a)

Zhe bi si ne bil s'greham nizeh škodoval, bi se storjeniga hudiga morebit ne bil nikoli ksal. Tak kàf ne poboljšha ferza, ker se zhlovek ne bojí hudo delati, kakor hitro se take nefrezhe ne boji, ali pa zhe le upa, de se je bo ognil.

K' sakramentu svete pokore je potreben zhesnatorni kàf: to je, gresnik se svojih storjenih grehov ne sme le samo is posem-liskih nagibov kšati, ampak jih mora is gnade svetiga Duha in is zhesnatornih nagibov obshalovati.

Pa ne smémo le s'jesikam rezhi, de se svojih grehov savoljo rasshaljeniga Boga kšamo, našha shalošt nad grehi mora v'ferzu prebivati. Ako nejmamo te svelizhanske shalošti v'snotranim svojiga ferza, nejso naše spovedi sa nizeh, in so she zlo boshji ropi, bolj boshjo jeso drashijo, kakor njegovo pravizo tolashijo.

Satorej Bog v' svetim písmu toliko krat in tako na tanko govori od te snotranje in rasnizhne shalošti nad grehi, ktera je všim gresnikam potrebna, ako hozhejo odpushtenje dosezhi.

Kadar me boste iskali, pravi Gospod svojimu ljudstvu v'petih Mosefovih bukvah, me boste najdli, zhe me boste le is zeliga svojiga serza, in v' shalosti svoje dushe iskali. a) Spreobernite se k' meni, pravi Bog per preroku Joelu, spreobernite se is vsiga svojiga serza s postam, jokam, in shalovanjem. Pretergajte svoje serza, ne pa svojih oblazhil, in vernite se h' Gospodu svojimu Bogu. b)

Vam bom is f. pisma dva sgleda povedal, is kterih boste lahko sposnali, de zhlovek ne more odpuštenja svojih grehov bres snotrajniga kfa dosezhi, in de nasproti sme odpuštenja svojih nar ostudnistih pregreh od neskonzhno milostviga Boga upati, kdor ima resnizhno, snotrajno shalost, in pravi kã nad njimi.

Savel Israelski kralj je bil Bogu nepokoren, ker je persanefil kralju Agagu in Amalezhanam, defi mu jih je Bog pokonzhati bil vkasal. Prerok Samuel mu njegovo pregreho ozhita; Savel jo sposna, in prosi sa odpuštenje, pa vender umerje kakor saversheniz. c)

a) V. Mos. 4. 29.

b) Joel. 2. 12. — 13.

c) I. Kralj. 15.

Njegov nastopnik David stori dva velika greha: preshtovanje in uboj. Prerok Natan pride in ga posvari savoljo teh dveh pregreh: on jih sposna, prosi sa odpushtenje, in ga prezej dofeshe.

Od kod pride tak raslozhek? Od tod, ker je David imel kaj zhes svoje grehe v serzu, Savel pa le na jesiku. David je sam skusil, kar v 50. psalmu 19. v. poje:

„Bogu vshezh dar je stert duh. Bog! stertiga, in pobitiga serza ne bosh sanizhoval.“

Ta je tedej prva lastnost praviga kfa, de je *notrajin*.

Drugizh mora biti kaj *velik od vsiga*: to je, mora biti mozhnejshi, kakor fleherna druga shalost, ki jo imamo. Kadar po grehu Boga rasshalimo, moramo veliko bolj shalovati, kakor pa zhe bi bili starfhe, shlahto, prijatle, premoshenje, sdravje, ali kar nam je na svetu nar ljubshiga, sgrabili.

Pa ne rezhem, de bi taka shalost nehala refnizhna shalost biti, kadar nafhih pozhutkov bolj ne gine, kakor druge shalosti. (Lej katekischem Trid. sbora na 325. strani.)

Bog hoče od grešnika spreobrnjenje volje, in reſnizhen kâf, de grešnik ſovraſhi, kar je prej ljubil, de obſhaljuje, kar je prej delal; de tiſto pregreſhno veſelje, kteriga je nad greham imel, kakor nar vezhi hudo ſtudi; de ſe le ſ' ſhaloſtjo na poprejšno ſhivljenje ſpomni, in de je perpravljen vſe ſtoriti, in terpeti, kar mu pomaga njegovo poprejšno neſveſtobo, in nehvaleſhnoſt iſbrisoſvati. Tak kâf pa ſna reſnizhen biti, zhe lih naſhih pozhutkov ne gine. Tudi je lahko, kakor je dolſhnoſt, do ſmertí v' naſ, deſiravno ſe po nikomur drugim ne raſodeva, kakor po ta-zih delih, ki ſprizhujejo, de je v' naſ. To je ſploh gotovo in reſnizhno. Te reſnize pa nikar napak ne obrazhajete; vedite, de je tako majhno obzhutenje per kſu zheſ naſhe grehe vezhi del od naſhe ſtrani veliko pomankanja, ker ſkorej vſelej iſ ſlaboſti in nepopolnamashti naſhe vere iſvira. Vidne in zhaſne neſrežhe naſ možhno ginejo, take pa ſkorej nizh ne, ki imajo ſhe v'vezhnoſti ſvoje ſtraſhne naſtopke. Gréhovo oſtudnoſt le malo ſpoſnamo, in imamo le ſlabe ſa-popadke od ſvetoſti boſhje, in od greſhnikove nehvaleſhnoſti. Ko bi to dvoje tako ſpoſnali, kakor nam jih vera pred ozhi ſtavi, bi naſh kâf nad naſhimi grehi veſ drugazhin

bil: bi bil ref v' našim snotrajnim. Satorej ako lih ne smemo prezej soditi, de gresnik nejma praviga kšà, zhe ga v' svojih pozhutkih slo slo ne zhuti, pa je vender le ref, de smo se dolshni framovati, jokati, ponishovati, in bati, ker naš nar manjšhi nefrezhe shivlenja bolj ginejo, kakor nar vezhi ismed vsih, namrezh greh.

Tretjizh mora biti kàf *nad vsimi grehi*: to je, mora vse storjene grehe bres odlozhka v' lé skleniti. *Versite vse svoje hudo-
bije od sebe, s' kterimi ste mojo postavo
prelomljovali, in storite si novo serze,
in noviga duha. a)*

Kakor vsak greh Bogu krivizo stori, in kakor je bil vsak smerti Jesufa Kristusa kriv; ravno tako smo tudi slehern greh sovrashiti in studiti dolshni, in ta stud nej prav stud, zhe nashe serze tudi le en sam greh ljubi.

To je refnizhno, slehern zhlovek mora to sposnati. Pa vender, nekteri pravijo, de se hozhejo k'Bogu podati, kterih pokora pa ravno sato nej dobra, ker njih kàf nej nad vsimi grehi. Mislijo, de so spokorniki sato ker vidijo nekakshno spreobrnjenje v'svojim sunajnim shivlenji, pa to ponovljenje vzhasih'nej refnizhno, sato ker nejma pra-

a) Ezeh. 18. 31.

vih lašnost. Taki spokorniki mislijo, de so vse svoje grehe isrovali, in pokonzhali, pa še vender kak greh ostane, ki v' serzu shivi, desi sa-nj ne vejo, in ki raste v' senzi svunajnih dobrih del in pametniga shivljenja. Vzhasih je kakšna snotranja prevsetnost, ki se zhes vse poviksjuje, in nizh ne preterpi, kar jo ponisha; vzhasih kaka nezhemurnost, ki hozhe v'vsih rezheh hvaljena biti, ali pa sadnjizh kaka druga huda strast, ki v' serzu gospodari, zhigar svesi so pa tako ohaple, de se zlo malo, ali pa nizh ne zhutijo. Zhe bi se pa zhlovek vsih svojih grehov ksal, le eniga samiga nè, bi bilo ravno toliko, kakor de bi se nobeniga nè, po nauku svetiga apostelna Jakopa, ki pravi: *Zhe kdo vse sapovedi spolni, eno samo pa prelomi, je vsih kriv. a)*

Zhetertizh mora biti kàs zhesnatoren (nadnatoren), kadar se namrezh gresnik (po nauku nashiga katekisma 234. str.) is gnade f. Duha, in is zhesnatornih nagibov prekša, in se grehe obshalovati prebudi, postavim, de je s'greham Boga, njega vso svetost, vso dobroto, svojiga ozheta rasshalil, de je po grehu nebesa sgubil, pekel saflushil. *Shaloft, ki je po*

Bogu daje pokoro k' stanovitnemu sveli-zhanju; shalost pa svetova daje smert. a)

Mi izer samoremo Boga rasshaliti is svoje lastne mozhi; bres gnade ravno tega Bogá pa, ki ga s' grehi rasshalimo, ne moremo prave shalosti nad svojimi grehi imeti. Te gnade nam pa Bog nej dolshan dati; ona le is boshje neskonzhne milosti isvira; satorrej smo dolshni Boga serzhno in ponishno sa-njo profiti.

Zhesnatorni kàf je dvojín (kakor sim ushe sgorej rekel) *popolnama, in nepopolnama.*

a.) Popolnama kàf je zhesnatorna shalost in gnušenje nad greham, ker se je Bog, on sveta svetost, kteriga sdej greslnik od vsliga ljubi, po grehu rasshalil; sraven mora terdni sklep biti, Boga nizh vezh ne rasshaliti.

Popolnama kàf se sna tako le moliti: *Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi is serza shal, ker sim tebe svojiga preljubiga Boga, tebe vso svetost in samo sveto dobroto, ki te is serza ljubim, po njih rasshalil. Terdno ji sklenem, s' tvojo gnado svoje shivljenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor*

tebe svojiga Boga, tebe neskonzhno svetost in dobroto she s kakim greham kidej rasshaliti.

Daj mi gnado, izpolniti ta sklep; prosim te sa-njo po neskonzhnim saflushenji tvojiga boshjiga sinu, nashiga Gospoda in svelizharja Jesusa Kristusa. Amen.

Braven tega vaš opomnim, ljubi moji otrozi! de mora vaš kàf bolj v serzu biti, kakor pa na jesiku, de vam bo kàj sadu rodil. Spokorna shena per Jesufovih nogah le zherknila nej, pa je vender táko shalošt imela, de ji je Jesus odpušhenje vsih njenih grehov obljudil. Snash prav lep kàf moliti, pa vender ne iskre praviga kàf v serzu imeti; nasproti pa tudi práv veliko serzhno shalošt obzhutiti, zhe je lih s'besedo ne povešh. Savoljo tega se she ne káfamo (vojih grehov, zhe le rezhemo, de se jih káfamo; zhlovek se vezhkrat hlina. She popred kakor kàj rezhemo, nam mora tako per serzu biti, de Bogu, kateri v serze vidi, v resnizi lahko pravimo: *Sares se káfamo svojih grehov. Gospod! shal nam je, de smo tvoje sapovdi prelomili. Satorej bi ne smeli nikoli rezhi: Kàf sim she opravił, de smo le kake navadne besede isrekli, ali pa kake molitevze ismolili. Kàf se ne*

opravi s' jesikam, ampak v' serzu je, in v' njem smo ga dolshni *smirej* imeti. Zhe tedej v' bukvah kako molitevzo najdete, ki se ji kàf ali grevnjiga pravi, jo vezhkrat berite, se je nauzhite, in pred spovdjo in po spovdi jo molite. Tode tako molitevzo le imejte sa perpomozhek, de bošte v' serzu loshej pravi kàf imeli. Ona naj vaš spomni, kako bi vam moglo per serzu biti.

Ako pa imate pravi kàf, snate tudi s' svojimi besedami povedati, kako vam je per serzu, sakaj, in kako se ksate. Kar zhlovek s' besedo pove, je vezhi del boljshi, sato, ker je vezh refnizhniga, zhe le tudi serze govori.

b.) Nepopolnoma kàf je (po katekizmu) zhasnatorna shaloft in gnusenje nad greham, ker je greh sam na sebi ostuden, pa boshji ljubeshni nasproti, in pa per Bogu vsi zhisti pravizi, shtrafnige in pogublenja vreden; ker greh sgubo nebes in vezhno terplenje v'peklu — torej vezhno savershenje spred ljubiga Boga pernese; sraven mora terdni sklepi biti, Boga nizh vezh ne rasshaliti.

Kdor ima nepopolnoma kàf, mora odpushenje svojih grehov po saflushenji Je-

susa Kristusa upati, in Boga, njega, vse pravize, in svojiga lastniga opravizhenja isvir vsaj sazheti od vsiga ljubiti; ker gresniku, kateri sheli po nepopolnama ksu odpushtenje svojih grehov dosezhi, she nej sadoosti, de se svojih grehov le savoljo sgube nebesniga kraljestva ksa, in is strahu pred vezhnim terplenjem v' peklu; ampak ga mora tudi vsaj sazhetik ljubesni boshje h' ksu spodbadati, de gresnik namrezh vsaj sazhe Boga bolj ljubiti, kakor vse drugo. Tega se uzhimo is perviga lista svetiga Pavla do Korinzhanov 16. post. 22. verst, kjer pravi: *Preklet bodi, kdor koli nashiga Gospoda Jesusa Kristusa ne ljubi.* — In s. Janes pravi v' svojem pervim listu 3. p. 14. v. *Kdor ne ljubi, ostane v' smerti.* — Zhe tedej slehern zhlovek v' smerti, to je, v' smertnim grehu ostane, kateri ne ljubi, je ozhitno, de mora gresnik vsaj sazheti, Boga od vsiga ljubiti, ako nezhe v' smerti ostati; ako hozhe po nepopolnama ksu odpushtenje svojih grehov dosezhi. Ravno to nam spet s. Pavel poterdi v' I. Kor. 13. p. 1. v. rekozh: *Zhe bi ljubesni ne imel, nejsim drusiga, kakor buzhezh bron, ali pa svonezh svonez; zhe bi tako vero imel, de bi goré prestavljal, ljubesni bi pa ne imel, bi vender le nizh ne bil.* Ino s. Avgushtin pravi:

Slehern zhlovek greh toliko sovrashi, kolikor pravizo (vezhno pravizo, Boga) ljubi. a) Zhe tedej zhlovek bres ljubesni nizh nej, zhe gresniku greh ne more odpushten biti, dokler ga ne sovrashi, kakor nar vezhi hudo, in zhe zhlovek greha ne sovrashi od vsiga; ako pravize, to je, Boga od vsiga ne ljubi, je tudi gotova, de mora gresnik per nepopolnoma kfu vsaj sazheti Boga od vsiga ljubiti, in potler terdno upati, de bo po saflushenji Jesusa Kristusa odpushtenje svojih grehov dosegel. S. Tomash pravi od Antijoha: "Antijoh bi bil odpushtenje svojih grehov dosegel, ako bi se bil prav kfal; to de nej imel praviga kfa, ker svojih storjenih grehov nej obshaloval is ljubesni do pravize, temuzh is strahu kasni, ktere se je bal, ali pa is bolezhine tiste kasni, ktero je she terpel. "

2) *Kaj je treba storiti, de boste popolnoma kàf imeli?*

Neskonzhno velizhastvo boshje, boshja neskonzhna dobrota do vsih ljudi, posebno pa do kristjanov neisrezhena ljubesen, ob ktero naf greh perpravi, in shtrafe, ki nam jih saflushi, lejte moji ljubi otrozi! to bi moglo v' vaschim serzu prav kàf nad va-

shimi grehi vnéti. Slehernó ismed tih rezhi bolj na tanko premislite.

Vi ste bili tako nefrezhni, de ste Boga shalili; to je, vi sanizhlivi, posemlifki zhervi ste bili tako predersni, de ste se soper Gospoda nebes in semlje spuntali, ste sapovdi nashiga Boga, ki je Bog angelov in ljudi, sanizhovali, prelomili; ste bili tistimu nepokorni, pred katerim se vse kolena vklanjajo v nebesih, na semlji, in pod semljó, kterimu je vse podloshno. Kaka in kolika hudobija je to!!

Ta Bog, ki ste ga shalili, vas je stvaril, vas ohrani, in vam ravno tisti zhas do brote deli, kadar ga shalite; on je po neskonzhni obilnosti svoje ljubeshni do vas svojiga edinorojeniga sinú Jesusa Kristusa na svet poslal, de je na svetim krishi s svojo kervijo vashé grehe opral, in vas s Bogam spet spravil. Ravno ta Bog, ki ste ga shalili, vas je h'kerfhanstvu poklizal bres vashé vrednosti, vam je dobre starshé dal, in she vedno sa vas po ozhetovo skerbi. Ker ste tedej taziga dobriga Boga vender s' greham shalili, ali se to ne pravi, zhudesh milosti boshje s' zhudeshem nehvaleshnosti povrazhovati? Ali ste tako ostudnost greha kdej prav sposnali?

Sdej pa njegove strahne nastopke pogledajte. Pomislite po grehu sgubljene do-
brote; ste še na tem svetu sgubili mir in
pokoje svoje vesti. Kako dobro vam je bilo,
preden ste ta ali ta greh storili. V svojih serzu
ste tiho veselje zhutili, ker vam vest še nej
nizh ozhitala; ker ste si sami prizhali: *Jes
sim prav delal*. Sdej se pa sami sebe fra-
mujete, in si morate rezhi: *Hudo sim sto-
ril, kar bi ne bil smel storiti*. — Pa še
vezh: greh vaš je perpravil ob gnado in
prijasnost boshjo, ob upanje do nebes,
ker va - nje nizh nezhistiga ne pojde; ob
pogled boshjiga oblizhja, in ob drushino
angelov in svetnikov; ob kratkim, greh vaš
je perpravil ob srezho, ki je oko nej vidi-
lo, ne uho flishalo, in nihzher ne rasumel.

Sadnizh obernite svoje ozhi v tiste glo-
boke bresne, v tisto shvepleno in ognjeno
morje, v kteriga bi vaš bili vašhi grehi pah-
nili, zhe bi vaš ne bila dobrotliva roka va-
shiga Boga udershala. Premislite s' stra-
ham in trepetarjem tisti strahni ogenj, ki
bo vse vezhne zhase gorel. Pogledajte bres
shtevila veliko hudizhev in pogublenih,
kteri so k'joku, sdihovanju in fhkripanju
s' sobmi obsojeni. To je strahno prebi-
valshe in gerda drushina, ktero so vam va-
shi grehi saflushili. In sdej sami sebe

vprašajte: *Kdo me je obvaroval, de nejsim bil v' peklenški bresen pahnjen? O! sama milost in dobrota ravno tistiga Boga, kteriga sim jes s' svojimi grehi rasshalil, in zhigar praviza bi me bila snala va - nj pahniti.*

Zhe val vse to nizh ne gine, ste she grosno terdovratni. Zhe val pa to kaj gine, pokleknite in profite Gospod - Boga, de vam pravo shalost nad vsimi vashimi grehi da. Tako val bo dobrotlivi nebeshki Ozhe spet sa svoje otroke vsel, ker ne sheli gresnikove smerti, temuzh de se spreoberne in shivi.

III. Od terdniga sklepa.

1.) *Kaj je terdni sklep?*

Sksam mora tudi terdni sklep sdrushen biti. Terdni sklep se pravi, zhe prav skle nemo kaj storiti, ali pa opustiti. Take sklepe ste she vezhkrat v' shivlenji delali; postavim, zhe ste sklenili, de nezhete na nevarn kraj hoditi, igrati i. t. d.

Tudi per spovdi take sklepe delajte, de ne boste namrezh storjenih grehov vezh ponavljali, de jih boste opustili, in se poboljšali. Terdni sklep je tedej resnizhna

volja svoje shivljenje poboljšati, in nizh vezh ne greshti.

Ta sklep mora biti mozhán. To besedo tudi uméte kaj ne? Mozhno je, kar se ne da perpogniti in slomiti. Bizhevje, kteriga veter semtertje suzhe, nej mozhno in terdno, sato ker se bersh vdá. Ravno tako je s sklepam per spovdi, ako ga hitro posabish, in prelomish, in stari greh ponovish, je ozhitno snamnje, de je bil tvoj sklep sila slab.

Terdni sklep pride is ksa. Kar mi je shal, de sim storil, tega ne storim tako kmalo spet. Ako se ksam, de sim kaj storil, tudi terdno sklenem, nikoli vezh ne storiti. To nam natora praviga ksa rasedeva. Nash kás bi ne bil prav kás, ako bi tudi ne sklenili, de bomo sanaprej ta ali ta greh opustili, se ga varovali, in Boga nizh vezh ne s' greham shalili. Tak terdin sklep je zlo potreben, zhe se hozhemo prav, zhisto, in s' pridam ispovedati; bres njega bi bila vsa nasha pokora le prasna pokora, ki jo Tertuljan *pokoro na vides* imenuje.

Zhe bi nam bilo s' ljudmi opraviiti, ki le na svunajnsfino gledajo, bi jih s' tako prasno pokoro, s' ponishnimi besedami, s' lashnivim obetanjem, in s' persilenimi solsamí lahko omehzhali in slepili. To de s'

našhim Bogam pa nej taka; njegovimu ozhefu je vse odkrito, on vidi v' dno našhiga serza; posna, kako se gible; vé, kam je nagnjeno, in nar lepshi svunanjshina ga ne more preslepiti.

Varite se tedej, ljubi moji otrozi! take hinavske pokore, takih lashnivih skle-pov, ki so le na shnablih, in katerim je serze ravno nasproti. S' shaloštjo in p'stu-dam nad greham, sdrushite tudi terdni sklep, s' gnado boshjo ne vezh greshtiti.

Bres tega terdniga sklepa, kaj bi nek storili per spovdi? Bi rekli, de ste Boga shalili, pa bi tudi lahko perstavili, de ga mislite she shaliti. Kaj bi si tako ne de-lali is Boga norza? kaj bi si ne nakopali njegove jese na glavo?

Pa bi radi vedili, kako se sposna, de ima kdo terdin sklep poboljshati se. Lejte nar bolj gotove snamnja, is katerih se nar loshej sposna. — Zhe je komu ref shal, de je kaj pregreshil, in zhe je terdno skle-nil, kaj taziga nikoli vezh ne storiti, se tudi tistih ljudi skerbno ogiba, s' kterimi je storil, kar ga sdej pezhe; sbeshí tudi od tistiga kraja, zhe je mozh, kjer je kaj hu-diga storil; she sam spominj doperneshe-nih grehov, ktere sdej obshaluje, ga tako prestrafhi, de beshí pred slehernó prilosh-

nostjo, kakor pred strupeno kazho, v kateri priloshnosti bi snal ravno tisti greh ponoviti. Kàf zhes grehe bi tedej ne bil prav kàf; terdni sklepi, de she doperneshenih grehov nezhe vezh ponavljati, bi ne bil resnizhen in terdin sklep, zhe bi ne bil prav perpravljen se sleherne priloshnosti h' grehu ogibati, f' skushnjavami terdno vojskovati se, vlim sovrashnikam, in shalnikam is serza odpustiti, in dolshnosti svojiga stanu do tanziga spolniti. In ker mu je dobro snano, de smo mi savoljo isvirniga greha veliko preslabi, kakor de bi se nam bilo mozh bres boshje gnade pred novim padzam obvarovati, satorrej ne prosi Boga samo, de ga v' dobrim poterdi, temuzh tudi terdno sklene, pomozhi, ki nam jih je dobrotlivi Bog v' nashe poterjenje postavil, postavim molituv, poslushanje besede boshje, darituv svete mafhe, pogostno prejemanje svetiga reshnjiga telefa, svesto v' svoji prid obrazhati.

Tak greschnik tudi terdno sklene, s' greham svojimu blishnimu na dushi in na shivotu, na zhasi in na blagu storjeno shkodo po svoji mozhi popraviti. Zhesar se kšam, de sim storil, shelim, de bi ne bil nikoli storil. Greh je pa she storjen, ne morem drugazh; pa vender snam s' greham storjeno shkodo vzhasih popolnama,

vzhasih pa vsaj nekoliko poverniti. Moj terdni sklep, moja stanovitna volja mora tedej biti, persadjati si, to shkodo poverniti, kolikor bom nar vezh mogel. Sploh, ako shelite sposnati, zhe imate terdin sklep, ali nè, poboljšhati se, le svoje shivljenje preglejte; pomislite, ali ste si persadevali is vse svoje mozhi spreobernite se, ali se je vashe nagjenje spremenúlo? ali ste se ogibali perloshnost, v kterih bi bili lahko Boga shalili? ob kratkim, ali nejste vezh taki, kakor shni ste bili popred?

Pa vender ne rezhem, de bi zhlovek, kteri ima terdni sklep, nikoli vezh ne mogel greshiti; on vzhasih Boga rasshali, per svojih nar terdnejih sklepih.

Tode kdor ima terdin sklep poboljšhati se, vender she le po dolгим vojskovanji v greh pade; njegovi padzi nejso tako nevarni; so tudi bolj redki, kakor popred; slabost zhloveshke nature ga sfer v greh potegne; pa se vender prezej savoljo njega joka; profi Boga sa odpuštenje, in prezej hiti k'spovdi, de se svojih grehov ispové, de prej vstane. Savoljo tazih padzov, ki so tako rekozh zhes greschnikovo voljo, ne smemo misliti, de nej imel praviga, terdniga sklepa poboljšhati se.

Nasproti pa, zhe so nashli grehi ravno tako veliki, ravno tako pogostni, kakor popred; zhe v'poprejšhne grehe padamo bres vliga vojskovanja, bres sdihovanja k' Bogu savoljo njih, bres persadevanja v'sakramentu svete pokore od njih ozhišiti se, je gotova, de nejsmo imeli terdniga sklepa, in de je bila nasha spoved slaba. De bi v'ferzu pravi terdni sklep imeli poboljšhati se, le premišlimo

Pervizh, de se le po tem terdnim sklepu resnizhno spreobrnemo;

Drugizh, de nam sveti Bog le po tem terdnim sklepu nashne gréhe odpušti.

IV. Od spovdi.

1.) *Kaj je spoved?*

Spoved je storjenih grehov skesana obtoshba pred maschnikam, od svojiga shkofa spovedovat po oblaštenim, odveso od njih sadobit. Zhlovek se mora tedej sam sebe pred maschnikam obtoshiti. Vi pa she veste, kaj se pravi: koga satoshiti. Kadar koga toshite, vse poveste, kar od njega slabiga veste. Takrat malo kdej kaj posabite,

se vſiga ſpomnite, kar je uni hudiga govoril in ſtoril. Tudi perſtavite, ali je na laſh in is hudobiſe, kolikrat, in v' kazih okolifhinah je ſtoril.

Vite, ravno tako tudi per ſpovedniku ſtorite. Vſe, vſe povejte, kar od ſebe hudiga veſte; ſvojih grehov ſe tako ſpovejte, kakor jih ſami ſpoſnate. Vaſha ſpoved bodi 1. *poniſhna*, 2. *zela*, 3. *zhifſta*, *po reſnizi*, in *bres ſvijazhinj*.

1.) Spoved mora biti *poniſhna*, to je, greſhnik mora ſtoriti, kakor hudodelnik, kteri ſam ſebe ſatoshi, ſato ker ſe ſvojih del kſa. *Jes ſim rekel*, pravi David: *de ſe bom Goſpodu ſvoje krivize ſam zhes-ſe obtoſhil*. a.) Zhe pa greſhnik ſvoje grehe mraſlo pravi, kakor bi kako drugo ſgodbo perpovedoval; zhe jih iſgo-varja, ali pa na druge ſvrazha, je gotovo ſnamnje, de tak greſhnik velikofſti ſvojih grehov ne ſpoſna in ne zhuti, in de torej tudi nejponiſhen, in ſpokoren. Sad te poniſhnoſti je, de greſhnik ſpovednikove nauke, in ſvarjenje rad poſluſha, in do tanziga ſtori, kar mu ſpovednik veleſa.

Zhe ſpovednik ve, de po poſtavah pokore greſhnik ſvete odveſe ſhe nejvreden,

in mu je tudi ne dodeli, tak ponižen grešnik prezej sposna, de ima spovednik prav, in de res nej vreden svete odvese.

2.) Spoved mora biti zela; grešnik se mora namrež vseh svojih po kerstu storjenih, in ne she ispovedanih grehov v duhu pokore spovedniku obtoshiti, kolikor in kakor se jih po skerbni isprashovanji vesti savé.

Spokorniki, pravi Tridentinski sbor, se morajo po natankim isprashovanji svoje vesti vseh storjenih smertnih grehov, ki se jih savejo, per spovdi obtoshiti, zhe so lih she tako skriti. a)

Do tanziga rasodenite spovedniku vse svoje grehe, ki ste jih s' mislimi, sheljami, s' besedo, s' djanjem in nehanjem storili.

Spovednik je sdravnik vashih duh; pred njim ne smete nobene rane svojiga serza sakrivati.

Prilika vam bo to resnizo bolj poozhitila. Lejte, kako skerbno, in kako do tanziga bolnik svojo bolesen sdravniku rasodene; on mu pove, kako se je bolesen sazhela, in kako je smirej bolj rastla; s' takimi besedami pove, ki jih sdravnik narloshej umé,

jih vezhkrat povsame, sato ker se boji, de bi ga ne bil napak sastopil; on nizh ne taji, nizh ne posabi, kar se mu sdi, de bi njegovo bolesen sdravniku loshej rasadelo, sato de bi se loshej in popred osdravil.

Lejte, ljubi moji otrozi! ta sgled pofnemajte, kolikor krat k'spovdi greste.

Svojimu spovedniku rasodenite zelo in vse svoje serze; ne povejte le samo svojih dufhnih bolesen, temuzh tudi perstavite kdaj in sakaj so se sazhele, in kako so rastle; ob kratkim, povejte mu bres samolka pravi stan svoje vesti, in rane svoje dufhe, sato de vas bo prav sposnal, vas prav sodil, in vam prave sdravila vksal.

Sej vam je snana Ananijeva in Safirina sgodba, ki je v'peti postavi apostoliskiga djanja, ktera sta nagle smerti umerla, ker sta svetimn Petru resnizo sakrivala, in se mu lgala. Kaj, ko bi pazh ta sgled vashe serza s' svetim straham napolnil, de bi per spovdi nikoli nizh ne sakrili, ali pa samolzhal.

Sej veste, kaj jima je sveti Peter rekel: *Va dva se nejsta zhloveku slgala, ampak samimu Bogu.* a)

Ravno to vam tudi jes v' boshjim imenu rezhem, ako kak' smertin greh rado-

voljno samolzhite, se ne lashete spovedniku, ampak' samimu Bogú. Vash gréh je veliko vezhi, kakor je bil Ananijev in Safirin, sato ker vi tudi sakrament oskrúnite. Bojte se, de bi se Bog savoljo tega nad vami strashno ne mashtoval.

Od tazih ljudi, kateri nektére grehe per spovdi radovoljno samolzhé.

Zhlovek se mora per spovdi vsih grehov, kar jih vé, ispovedati, ako hozhe od njih odvésan biti; in grehi mu nejsó odpufheni, temuzh she boshji rop stori, zhe le en sam smertin gréh védama, ali pa is nemarne sanikarnosti radovoljno samolzhí. Pa vendar koliko ljudi je, ki se v tém pogosto pregreshajo!

Poglejmo, sakaj de to délajo, in fklusimo prave sdravila svetovati. Vam ljubi moji otrozi! vam pishem, satorej val vprasham: Sakáj ste v' svojih poprejshinih spóvdih nektére smertne gréhe samolzháli? ali pa sakaj jih mislite she sa naprej samolzhati?

Poslufhajte svoje vesti, lejte, káj vam bo odgovorila; sato samólzhite smertne gréhe, ker jih she ljubite, in kér jih mislite she v' prihódno delati, ali pa kér se jih framújete spovedniku povédati.

Zhe jih sato samólzHITE, kÉR jih míslite fhe v'prihodno delati, ali pa kÉR se bojte, de bi vam spovednik po zhišti spovdi ne vKasal varovati se jih, in jim sa vselej slovó dati, sakaj pa k' spovdi hodite? Vi flepíte boshjiga naméštnika, omadeshujete sveti sakrament, f' svojim pregresHnim molzhanjem Bogá shalíte; ob kratkim, vi fte po spovdi veliko vezhi fhtrafe vredni kakor pred spovdjo. Dokler bofite v't kim pregresHnim sklépu, nikar ne hodíte k' spovdi.

Pa vender, káj pravim: Zhe bi se sdravnika in sdravil ogibali, bi vašha bolesen fhe le smirej hujšhi perhajala, vašhe serzé bi bilo smirej terdovratnišhi, pregresHna navada bi se vkorenínila, in vaš gotovo v' nespokornost, in sadnjizh v' vézhno pogubljenje perpeljala.

Kaj je vezhno pogubljenje zil in konez, ki ga shelite dosezhi? Nak'a, vém de né. Profíte tedej Gospod-Bogá is zeliga svojiga serza sa njegovo fvetó gnado, in pomózh, de se té svoje pregresHne navade odvadíte; persadevajte si is vse svoje mozhi, de se s' gnado boshjo svojih gréhov snebite, in pertezíte bres odlashanja k' sakramentu fвете pokore.

Mozhna gnada boshja, vašhe gorézhe molitve, vašhe neutrudeno persadevánje,

svelizhansko opominovanje vašhiga spovednika (zhe se is zeliga svojiga serza k' Bogu obernete) bo storilo, de bošte pregrešno navado, ktéro ste nar bolj ljubili, vender premagali, ako lih se vam je popred nepremagлива sdela.

Zhe vam pa framoshlivošt bráni, vsih svojih grehov ispovedati se, le dvě rešnizi s' menojo premislite, in bošte sposnali, de je táka framoshlivošt le navarna hudizheva sadréga.

Ta dúh hudobije in lshí, de naf v' gréh perpelja, v' nashih ozhéh grehovo ostudnost mánjsha, in greh le kakor zhloveshko slabost pred ozhi postávlja, kakor majhin pádez, od kteriga zhlovek prezej lahko vstane.

In zhe naf v' svoje sadrége správi, in naf v' gréh sapelja, pa po doperneshenim gréhu ravno naspróti déla, sato de bi naf v' gréhu perdershal. On povelizha gréhovo ostudnost, in nam gréh tako velik in ostuden pred ozhi stávi, de se ga framujemo povédati.

Vi pravite, de bi to framoshlivošt rádi premagali, pa de je ne morete, sato ker vaš veliki isgovori nasaj dershé, in vam bránijo. Jes vam hozhem na vašhe isgovore odgovoriti, in jih ovrézhi.

Lejte nar navádnishi isgóvore, kateri vam bránijo, kakor pravite, de se ne morete per spóvdi vseh svojih smertnih gréhov zhišto ispovedati.

1. *Ta gréh, pravite, je grosno velik. Kaj bi moj spovednik rekel? Spovednik bi me nizk vezh takó ne zhišlal, kakor pred.*

2. *Bi mi morebit prepovedal k'svetimu Obhajilu iti.*

3. *Je she grosno dolgo zhása, kar sim ta gréh samolzhal.*

4. *Se ga bom per drugi spóvdi ispovedal.*

Jes bom vřak isgóvor posebej povsél, in odgovóril. Kaj, ko bi pazh Bog moje persadevanje blagoslovil (shegnal) in to nesrézhno framoshlivořt, savoljo ktere bi bili vi vezhno pogubleni, sa vselej is vaših ferz pregnal!

1.) Vi pravite: *Ta greh je grosno velik.* Kdo vam je pa povédal, de je grosno velik, morebit nej tako velik, kakor vi miřlite; morebit je zlo majhin.

Pa zhe bi bil vaš gréh grosno velik, kakor vi miřlite, ali pametno řtorite, zhe ře ga sato ne ispovéřte, ker je grosno velik?

Kaj se ga nejte veliko bolj ravno sato ispovedati dolshni, ker je grosno velik, de bošte f. odveso doségli?

Ali per bolesnih svojiga teléa rávno takó sóдите? Ali morebit, ko ste bolni, tako le pravite: *Moja bolesen je grosno velika, sato je ne smém sdravniku rasedeti?* Vém, de takrat takó ne govorité.

Pomislite tedej, kako nespametno per bolesnih svoje dushe delate, zhe se svojiga greha sato ne ispovéste, ker je grosno velik, in sposnajte, de ste se ga tolikajn bolj dolshni ispovedati, kolikor vézhi je.

2.) *Kaj bi moj spovednik rekel, zhe bi se jes taziga gréha ispovedal?* — Kaj bi rekel? Kar bi se mu po njegovi modrósti, in po njegovim vnému (ajfru) sa vashe poduzhenje potrébniga sdélo. *Pa nad tém greham bi se prestrašhil.* — O! mi vsi smo tako spazheni, de je morebit vash spovednik ravno tisti dán she vezhkrat ta greh flishal. Zhe mu ga tedej tudi vi poveste, sa-nj ne bo tako novo, in se ne bo nad njim tako savsél, kakor mislite.

3.) *Moj spovednik me ne bo vezh tako zhislal, kakor me je dosihmal.* — Kaj nej bolishi sa vas, de ste Bogu vshezh, kakor pa ljudem? Kaj morate v'prekletstvu in

sovrashtvu boshjim oftati, sato de bi vas kak zhlovek bolj zhastil, kaker ste vredni?

Jeshe vezh rezhem, in to vas mora prenagnite, de odsihmal nobeniga smertniga greha ne samolzhte. Vash spovednik se bo szer savsel, de ste vi v'tako ostuden greh padli, pa ker posna zhloveshko slabost, bo le nad vasho nesrezho sdihoval, bo vidil, de se njemu s'saupanjem isrozhite, vasha odkritoferzhnost mu bo vshezh, in is spovdi taziga greha, kteriga se tako teshko ispoveste, bo sklenil, de se resnizhno shelite poboljshti, on vas bo satorej she bolj zhislal, kakor popred.

4.) *Ko bi se jes tega greha ispovedal, bi me morebit spovednik k' svetimu Obhajilu ne spustil.* Kaj veste? Zhe je she dosti zhafa, bi vas morebit prav sku-sil, in potler bi vas spustil k' svetimu Obhajilu. Pa zhe vas lih ne spusti, sej je boljshi de greste posnejshi k' svetimu Obhajilu, kakor pa de bi Jesusa Kristusa po nevrednim prejeli, in nar vezhi boshji rop storili.

5.) *Je she grosno dolgo zhafa, kar sim ta greh samolzhal.*

Ravno sato, ker je she dolgo zhafa samolzhan, ne smete nizh vezh odlashti, in se ga morate prezej ispovedati. Le terdno sklenite, de se ga bofte per prvi

perloshnosti ispovedali, in profite Boga, de
 val od tega mutašiga hudizha refhi, ki
 vam je jesik savesal.

6.) *Tega greha se bom per kaki
 drugi spovdi ispovedal.* Kdo vam je po-
 rok, de val ne bo smert prehitela? Kaj se
 smete sanashati, de vam bo Bog potler,
 ko bošte toliko mnogih boshjih ropov sto-
 rili, she vender zhas in gnado dodelil, kte-
 re vam je treba, de bošte svojo globoko
 vkoreninjeno framoshlivošt premagali? Pe-
 kel je spogublenimi napolnjen, ki nejslo
 imeli zhasa svojih dobrih shelj ispolniti.

Is tega morate sposnati, de so vafhi
 isgovori na pešek sidani. Vafha dolshnost
 je, si te nauke v'svoj prid oberiniti, in sa
 zeli zhas svojiga shivlenja terdno skleniti,
 de ne bošte per spovdi nobeniga smert-
 niga greha radovoljno samolzhal, ali pa
 isgovarjali. Sakajbi se nek bali svojo vest
 spovedniku odkritoserzhno rasodeti? Sej
 veste, de ne sme nizh svunej povedati, kar
 per spovdi sve.

Pojdite tedej, vam rezhem, kakor je
 nekdej Jesus Kristus gobovim rekel: Poj-
 dite, skashite se duhovnim, odkrite jim
 gobe svoje dushe, val snajo od njih osdra-
 viti, tode jih morajo posnati, povejte jim

tedej vse svoje grehe, naj so s^{he} tako veliki, ali pa s^{he} tako skriti.

Moj Bog! omezhi s^{temi} nauki serza vsih tistih ljudi, ki jih bodo brali, ali pa brati slishali, in nikar ne perpu^{sti}, de bi le en sam ismed njih per spovdi kak smertin greh radovoljno samolzhal, ali ga pa sakrival, in de bi savoljo tega v'pekel pershel; tistim pa, kateri s^{he} sdej nejs^o sklenili odsihmal odkritoserzhni biti, daj sposnati, kako strashno je tebi serditimu Bogu v'roke priti, in v'vezhnim ognji goreti.

3.) Spoved mora biti *zhista*, (*po resnizi, in bres svijazhin*), to je, gresnik mora shtevilo, raspol, in take okolishe svoje smertnih grehov po pravi in bres samolka povedati, ktere greh ali bolj povelizhajo, ali zlo v'drugazhiga premene; to troje mora bolj na tanko raslosheno biti.

a.) Gresnik mora shtevilo svojih smertnih grehov povedati, kolikrat je namrezh slehern greh storil. Postavim, nej dosti, zhe le rezhes^h: Sim bil svojim starshem nepokorn, ampak morash rezhi: Svojih starsh^{ev} tolikrat nejsim bogal.

Paporezhete, de vam kaj nemogozhiga naloshim; morebit pravite: *Kako je zhlovenu mozh, se shtevila tazih grehov spomniti, ktere pogostim dela?* Na to vam

odgovorim: Zhe se po skerbnim sprashtovanji svoje vesti vender ne morete na tanko spomniti, kolikrat ste kateri greh storili, vsaj povejte kolikor veste, postavim, sim bil svojim staršem velikrat nepokorn, to se mi je sgodilo, kaj bi rekel, vsak dan pet ali shest krat.

Svojo vest skerbno isprashajte, potler se pa boshji milosti isrozhite; sej Bog le vas ho odkrito serzhnost hozhe in poboljšhanje vas higa shivlenja, ne pa de bi svoj spominj neisrezhenno trudili, kar bi vas le v vednim strahu pustilo.

Tode se tudi nasprotne poti varite, in nikar ne boditi sadovoljni, de svojo vest naglo in le poverhu isprashate, in potler rezhete: *Ta greh sim velikrat storil*; se ga morate bolj na tanko obtoshiti, sato de bo spovednik stan vashe dushe prav sposnal, in vam s. odveso dodelil, ali pa perdershal, kakor bošte po njegovi pravizhni sodbi vredni.

b.) Greshnik mora raspole svojih grehov rasodeti; satorej she nej dosti, zhe le rezheshe: *Sim velikrat Boga rasshalil*, ampak morash she raspol storjenih grehov imenovati, postavim: *Sim bil svojim staršem nepokorn, sim svojiga blishniga obrekoval, sim se lgal*, i. t. d.

c.) Sadnjizh mora greslnik tudi okolishne povedati, ktere greh she bolj povelizhajo, ali pa v drugazhiga premené. Dva sgleda vam bota bolj poozhitila okolishne, ki smo jih dolshni per spovdi povedati.

Zhe kdo komu dva goldinarja skri-vej vsame, je to tatvina, in greh; tode zhe ta dva goldinarja ukrade revešu, ki nejma kàj shiveti, je veliko vezhi greh, kakor ko bi jih bil kazimu bogatinu ukradel; ta okoli-shna greh povelizha.

Zhe kdo kàj ukrade, je tatvina, zhe pa ukrade v' zerkvi, ali na svetim kraji, je pa boshji rop. Ta okolishna greh v' drugazhiga spremení.

Per spovdi nej tedej dosti le povedati, de je kàj ukradel, ampak mora tudi pove-dati, komu in kjej je ukradel.

Takih okolishin, ki greha ne povelizhajo, in ne smanjshajo, in ki ga v' drugazhiga ne premene, nej treba praviti, sato ker mora biti spoved kratka, de si lih tudi zela in zhišta.

She nekaj moram od malih grehov spomniti. Malih grehov se fizer nej dolshnost ispovedovati, sato ker jih snamo kako drugazh oprati in isbrifati, vender pa je grosno

koristno in svetno, de se jih, kakor pravi Tridentinski sbor, a) sato ker se s' tako spovedjo malih grehov k'svelizhanjski ponishnosti spodbadamo, se svojih vsakdanjih slabosti in padzov bolj spomnimo, se spovedniku bolj rasodenemo, de nam loshej potrebne nauke da, ki nam k'nashimu poboljsanju slo pomagajo; in gresnik ne more vselej na tanko raslozhiti, kaj je velik, kaj mali greh, marfikaj se mu majhino sdi, kar je pred Bogam veliko. Res je sizer, de nas mali grehi ne perpravijo zhisto ob gnado boshjo, pa sej vsak greh Boga kolikor toliko rasshali, in per njem shtrafingo saflushi; in sadnjizh kdor male grehe v'nimar pushta, kmalo v'vezhi pride.

Satorej je nar boljsi, de se vsih smertnih in malih grehov ispovemo, ki se jih po skerbim sprashovanji svoje vesti savemo; pa se moramo varovati, de se tudi malih grehov ne bomo nikoli bres praviga ksa ispovedovali, sizer bi nam vtegnil tak greh, ki smo ga pervizh is slabosti in naglize storili, sadnjizh v'navado priti, bi szhasama proti svetimu sakramentu dolshno zhasht in spofhtovanje sgubili, in sadnjizh se she ne bali svetih sakramentov oskruniti.

2.) *Kako se grešnik ispoveduj?*

Grešnik se mora pred spovednikom kakor namestnikom Jesufa Kristusa, in delivzam boshjih skrivnost svojih grehov razlozhno, in kolikor je mozh s' poshtenimi besedami obtoshiti, ne pretiho, de bi ga ne mogel spovednik umeti, pa tudi ne preglasno, de bi ga tudi okoljni lahko slišali.

Preden se zhlovek sazhne ispovedavati, pravi nash katekism, naj poklekne, sveti krish stori, in spovedniku rezhe: *Prosim duhovni ozhe, sa sveti shegen, de se svojih grehov prav in zhisto ispovem.* —

Ubogi grešnik (uboga grešniza) se ispovem Bogu vsigamogozhnimu in milostivimu, Marii, materi boshji, vsim boshjim svetnikom, in vam zheshenimu mashniku, boshjimu namestniku, de sim po svoji sadnji spovdi, ki sim jo (se povekdaj) opravil (opravila) velikrat in obilno grešil (grešhila) s' mislimi, besedami in djanjem; s'osebno pa se obtoshim de sim. — In tukej se sazhne ispovedovati.

Eno vam s'osebno svetujem; zhe imate namrezh kak smerten greh, ki vas posebno teshi, ali pa, ki se ga framujete, tistiga se nar popred ispovejte. Spazhena sramoshlivost bi vas vtegnila sapeljati, de bi ga sa-

molzhali. De se le tega ispovešče, se bošče potlej tudi drusih veliko loshej ispovedovali. Nobeniga vsaj smertniga greha ne samolzhite.

Kadar se vsih svojih grehov po številu in okolishnah zhisto ispovešče, profite spovednika sa potreben nauk in iveto odveso rekozh: *Tih in vsih svojih drugih grehov, ki se jih spomnim, in nè, ki sim jih ali sam storil, ali kriv bil, de so jih drugi storili, se is serza ksam, ker sim Boga, njega samo sveto in ljubesnivo dobroto shnjimi rasshalil. Ali terdno si sklenem, nizh vezh ne greshiti, in vsih perloshnost greha se varovati.*

Prosim, duhovni ozhe sa odveso, in sa pokoro, ki je sa sdravje moje dushe potrebna.

Sdej prav posebno pasite, kaj vam bo spovednik, uzhenik in sdravnik vashih dush povedal. Tak pogovor prav radi posluhajte, ker vas uzhi poboljšhati se, sa kar vam mora nar bolj mar biti. Pa dolgo ne posabite, kar ste per spovdi slishali, in zel nauk si obernite v svoje poboljšhanje.

Zhe bi se permerilo, de bi vas spovednik ne odvesal, se nikar ne jesite. On namestnik boshji le svojo dolshnost dopolni, ima she velike in imenitne nagibke, de

vas ne odveshe. Satorej svojo hudobijo she bolj premislujete, in se je klajete, in tako se vun in vun boljshajte, de boste pa per prihodni spovdi vredni sveto odveso dosezhi.

V. Od sadoštitve.

1.) *Kaj je sadoštituv? ali je potrebna?*

Sadoštituv je poprava komu storjene škoda ali krivize.

S' slehernim greham storimo Bogu krivizo, ali ga rasshalimo. S' nekterimi grehi pa Bogu in svojimu blishnimu obema kmalo krivizo storimo, tedej smo jo dolshni per obeh popraviti. Sadoštituv, ki je sadnji del sakramenta svete pokore, je poprava Bogu in blishnimu s' greham storjene krivize.

Le sam Bog nam samore nashe grehe odpušite, on nam jih tedej odpušti, kakor koli on sam hoze. Per svetim kerstu nam Bog odpušti vse nashe grehe, in tudi pokoro sa - nje nam odpušti.

Satorej zerkveni slushabniki tistim, ki jih kerstijo, nobenih pokoril ne nakladajo, zhe so lih njih grehi she tako veliki.

Per sakramentu svete pokore nam Bog po svojih namestnikih le vezhno kasen odpusti, in nam zhasno perhrani. Smertni greh saflushi vezhno kasen, pekel; kas in odvesa nas od vezhne kasni, ali od pekla reshita, tode nam naloshita dolshnost kako zhasno prestati. Satorej mashniki tistim, ki per sakramentu svete pokore pomozhi ishejo, nektore pokorila sa ispovedane grehe nakladajo.

Spodobi se, pravi Tridentinski sbor, in red boshje pravize tako hozhe, de taki greshniki, kteri so pred kerstam is nevednosti greshili, veliko loshej gnado (odpuštenja) dofeshejo, kakor pa taki, kteri so bili is grehove in hudizheve sushnosti she enkrat resheni, in so dar svetiga Duha prejeli, pa se vender spet predersnejo vedama tempel boshji v'sebi oskruniti, in svetiga Duha shaliti. a)

Bres ksa in odvese bi bila vezhna kasen gotova; po ksu in odvesi je pa zhasna zlo potrebna.

Prav sposnajte ljubi moji otrozi! kaj nam sveta odvesa dodeli, in kaj potler, ko smo jo dosegli, she tudi nam terpeti pusti,

in snikar ne mislite, de ste po sadobleni svetu odvesi she od vse kasni refheni.

Sakrament svete pokore le menjo stori. Savoljo vashih storjenih grehov se vam fizer po vredni odvesi nej pekla bati; pa ste jih dolshni f' zhasnimi kasnimi isbriso-vati, in vam nej mczh v'nebesfko kraljestvo priti, ako teh zhasnih kasen, ali tukej na tem svetu, ali pa tamkej v'vizah ne prestopjte.

Sveto pismo stare in nove savese nam dolshnost Bogu sa nashe tudi she odpushene grehe sadoftovati na tanko sprizhuje.

Is svetiga pisma stare savese vam bom le dva sgleda povedal, ki to refnizo poterdita.

Adam je povelju in shuganju boshji-mu nasprot jedel sad, ki mu ga je bil Bog jesti prepovedal; Bog ga savoljo njegove nepokorshine posvari; pa mu jo vender odpusti. In de si mu je greh odpushen, vender mora Adam po boshjim povelji sanj pokoro delati; Bog ga obfodi k'teshavnimu delu, k' potu, in sadnjizh k'smerti.

Bog mu rezhe: *Ker si jedel sad drevesa, ki sim ti ga bil prepovedal, bo semlja sa-te prekleta, ona ti bo le ofatje in ternje rodila, in ti morash svoj kruh v' potu svojiga obrasa jesti, dokler*

Je v' parst ne vernešh, is ktere si vset, ker prah si, in prah bošh spet. a)

David, kteriga je sam Bog sa kralja svojiga isvoljeniga ljudstva isvolil, je dva smertna greha storil, preshtovanje, namrežh in uboj. Bog poshle svojiga preroka Natana k' njemu, de ga k' sposnanju njegovih grehov perpravi. David jih sposna, jih objoka, in prosi sa odpushtenje, in ga doleshe. Prerok mu sagotovi, de mu je Gospod grehe odpustil, pa vender she perstavi rekozh: *Ker si storil, de so sovrashniki Gospodovo ime kleli, se mezh nadlog ne bo ognil tvoje hiše. b.)*

Adam in David sta bila preprizhana, de jima je Bog grehe odpustil, vender sta zel zhaš svojiga shivlenja sa - nje sadoštovala.

Tudi v' novi savesi veliko sgledov potrebo sadoštivte sprizhuje. Le sgled svetiga Petra in spokorne Magdalene vam bom povedal.

Peter, kteri je mislil, de ga nizh ne more prestrašhiti, in nobena rezh od ljubesni do Jesusa premakniti, se prestrašhi nad ogovorom dekle, se sboji in sataji svojiga

a.) I. Mos. 3. 17.

b.) II. Kralj. 12. 10.

boshjiga uzhenika: Jesus ga milostivo pogleda, in mu njegov greh odpusti. a.)

Ta apostel, poln kfa in hvaleshnosti, je svoj padez smirej objokoval, se savoljo njega pokoril, boshji pravizi sadoštoval, in sadnjizh svojo kri sa vero v Jesusa Kristusa prelil.

Hadar je ozhitna greschniza Marija Magdalena svojo rasujsdanost spoznala, in se klala, je prifhla k Jesufu, in ga s' solsami sa odpushtenje svojih grehov profila; ta milostivi odreschenik ji rezhe, de ji je veliko grehov odpushtenih, to je, de so ji vsi njeni grehi odpushteni, de si ravno jih je veliko, sato ker je veliko ljubesen imela. b.)

Ako lih je bila stemi besedami preprizhana, de so ji vsi grehi odpushteni, se je vender potler she smirej pokorila, jokala, in Bogu sa svoje grehe sadoštovala.

Is tega vidite, de nej dosti, zhe so greschniku grehi le odpushteni, on jih mora she s' ostrimi pokorili isbrisovati, in sa-nje sadoštovati.

2.) *S' kakimi pokorili smo dolshni boshji pravizi sa po f. kerstu storjene grehe sadoštovati?*

a.) Mat. 26. 35. in 75.

b.) Luk. 7. 47.

Katoliška zerkuv je bila od svojih prvih zhafov navajena gresnikam sa po f. kerstu storjene, in per spovdi ispovedane grehe pokorila nakladati; in te pokorila so bile po velikosti grehov vezhi ali manjšhi.

Sa nektare grehe so se gresniki na skrivnim postili, so molili in vbogajme dali; sa nektare pa ozhitno pokoro delali.

Per nakladanji tazih pokoril so se mogli spovedniki na tanko po pokornih postavah dershati, to je, po postavah zerkve, f. kterimi je vkasala, kake pokorila se naj gresniku sa ta, ali ta greh naloshé. Shkofje in duhovni so se mogli po tih postavah dershati, ktere so v' Latinski zerkvi she zhes tavshent let veljale.

Ref je sfer, de nejso bile po vsih zerkvah ene in ravno tiste, pa se v' vsih eden in ravno tisti duh rasodeva, namrezh persadovanje, de bi se gresnikam velikosti grehov permerjene pokorila nakladale. V' posnejših zhaših so sfer spovedniki od nekdanjih pokornih postav odjenjovali, pa vender zerkuv svojih starih postav she nej prepovedala; temuzh rasvitleni in sa svelizhanje vernih dušh vneti shkofje so si s' vso mozhjo persadevali, de bi vsaj duha nekdanjih pokornih postav med kristjani

ohranili, ker so spovednikom velevali, da naj grešnikom shtevilu, velikosti, in ostudnosti grehov permerjene pokorila nakladajo.

Ako lih je bila katoliška zerkuv savorjo mlazhnosti svojih otrok persiljena od svoje stare ostrogi v nakladanji sunajnih teshkih pokoril nekoliko odjenjati, se je vender stari duh pokore še smirej v nji hranil. Greh se mora še dan danashnji s' ostrimi in ostudnosti, in shtevilu permerjenimi pokorili isbrisovati, sato ker se njegova hudobija v boshjih ozheh nej smanjšala, je še ravno taka, kakorshina je bila nekdej.

To refnizo nam sprizha Tridentinski sbor, kateri je bil sadnj vesotni sbor, in kateri je bil še potler, ker je zerkvena stara ostrogi pokore nekoliko odjenjala. Njemu nej bilo sadošti raslozhik povedati, kateri je med sakramentam svetiga kersta in svete pokore, ampak še posebno od pokoril, ktere so spovedniki grešnikom nakladati dolshni, tako le perstavi: *Spovedniki, Gospodovi namestniki naj svelizhanske, dobre, in velikosti grehov, in mozhi grešnikov permerjene pokorila nakladajo; sato de se ptujih grehov ne vdeleshijo, zhe bi (grešnikom) prevezh spre-gledovali, in sa velike (smertne) grehe,*

majhine pokorila nakladali. Sosebno naj na to gledajo, de naloshene pokorila ne bodo grešnikov le v novim shivlenji ohranile, in jih od slabosti osdravile; ampak de jim bodo tudi sa masttovanje! in kasen njih poprejšnih grehov. a.)

Te besede Tridentinskiga sbora, ljubi moji otrozi! dobro premislite, ish njih bošte sposnali, kake pokorila mora grešnik savoljo storjenih grehov preštati.

Ta sbor prezej od sazhetka veli, de naj spovedniki grehove lastnosti sposnajo, in de naj greham permerjene pokorila nakladajo, to je, take spokorne dela, ktere grešnika filijo sposnati, kako veliki in ostudni so njegovi grehi, s kterimi je Boga shalil, pravizo do vezhniga veselja sgubil, in si vezhno pogublenje saflushil, ktere ga tudi poterdiyo v njegovim terdnim sklepu poboljšhati se, in ga osdravijo od slabost, ki so ostanki greha, in od hudih, pregrešnih navad. Potler pravi sbor, de bi se spovedniki ptujih grehov vdeleshili, ako bi grešnikom sa velike grehe premajhine pokorila nakladali, in sadnjizh vkashe, de morajo naloshene pokorila grešnikom sa

mašhtovanje in kasen njih storjenih grehov biti, in jim v'poprejšhne grehe braniti.

Ker take spokorne dela gresnika gotovo od greha možno odvrazhajo, in ga, kakor bersde nasaj dershe, ter ga v'prihodno varnishiga in bolj zhujezhiga store. a)

Ako sdej svoje grehe premislite, ako se spomnite, kako sanikarni ste bili v'spolnenji svojih dolshnost, kako nepokorni svojim staršem in vikšhim, kako terdovratni in svojoglavni; kolikrat ste se lgali, koliko misel in shelj imeli, in koliko del storili, kterih se sdej framujete, in ktere mi sveti Pavel imenovati prepove; ako se spomnite toliko del, ktere so vezhniga pogublenja vredne, ali samorete rezhi, de take grehe isbrishte s'nekterimi majhnimi per spovdi naloshenimi pokorili, in s'kratnimi molitvizami? Smete li misliti, de nejste nizh drusiga terpeti dolshni, kakor kar vam spovedniki per spovdi nakladajo?

Bog vas sizer po svoji neskonzhni milosti in savoljo saflushenja Jesusa Kristusa po svojih namestnikih od vasih grehov odveshe. Kaj pa stori odvesa? Ona val od vezhne kasni reshi, ktero ste bili po grehah saflushili; pa vam zhafne kasni na-

loshi, ktere so shtevili in velikosti vashih grehov permerjene, to je, take kasni, ktere so tega imena (kasni) vredne, ne pa le samo nekte re molitvize, ki jih bres file in truda prezej lahko ismolite.

Ako mislite, de se gresnik, kteri je v' smertnih grehih, tako lahko in hitro s' Bogam spet spravi, ne veste kaj je greh.

Tridentinski sbor pravi, de je tak nauk kriv, in boshji besedi nasproti, zhe bi kdo uzhil, de nam Gospod dolga greha nikoli ne odpuisti bres grehove kasni. a)

V' taki veliki rezhi, kakor je ta, se tedej nikar ne motite; globoko si v' serze vtisnite; in nikoli ne posabite, de nam Bog she nekte re zhasne kasni prestati nalo-shi, ako lih nam dolg greha odpuisti, snano vam bodi, de je grehova ostudnost she ravno taka, kakorshina je bila, in bo, in de ga moramo na tem svetu f'teshkimi in ostrimi pokorili isbrisovati. Sakrament svete pokore je she dan danashin tesha-ven kerst. *Hozhete, pravi sveti Avgusthin, de vas Bog v' prihodnim shivlenji ne shtrafa? Shtrafujte se sami she v' pri-zhijozhim schivlenji. Kolikajn vezhi ve-*

selje ste v'grehu ushivali, tolikajn vezhi grenkoto morate v'pokori obzhutiti.

Satorej vse per spovdi naloshene pokorila na tanko in s'veseljem prestopjte, ker so one sadni potrebni del sakramenta svete pokore, so vam od zerkve vkasane, in ako jih voljno prestopjte, se vadite v'ponishnosti in pokorshini. Kadar vse smolite, in opravite, kar vam je bilo per spovdi nalosheniga, nikar ne mislite, de nejste dolshni nizh vezh storiti sa pokoro storjenih grehov. Sdej se she le naj vezhi rezh perzhne, namrezh poboljšhanje vashiga shivlenja. Sdej v'djanji skashite, de je bil vash sklepe terdin in refnizhen, de nezhite namrezh odsihmal nizh vezh greshiti, de hozhete s'greham storjeno shkodo po svoji mozhi poverniti in popraviti. Nar pred se le vezhiga greha odvadite, kteriga nar vezhkrat dopernafhate, in is kteriga vezh drusih isvira.

Ako ste komu kako shkodo storili mu jo povernite. Ako ste se ptujiga blaga polastili, ga povernite, komur ste ga vseli.

Kdor je kradel naj sdej vezh ne krade temuzh naj bolj dela s'svojimi rokami, kar je prav, de bo imel kaj revesham podeliti. a.)

Ako ste druge ljudi ob dobro ime, in ob zhaſt perpravili, jih sdeſj ſpet k' do-
brimu imenu in zhaſti perpravite. Zhe vam
lih ſpovednik tega ne veleva, morate ven-
der le vſe to ſtorite, ſato ker tak greſhnik
ſhe greſhiti ne neha, kteri bi lahko s'
greham ſtorjeno ſhkodo povernil, pa jo
nezhe; torej ſe tudi nezhe poboljšati. Ako
ne morete ſtorjeniga greha neſtorjeniga na-
rediti, pa vſaj po ſvoji mozhi ſkerbite, de
ne bo toliko ſlabih naſtopkov imel. Zhe
ſte pohujſhanje dajali, dajajte sdeſj dobre
in lepe ſglede; zhe ſte ſpregreſhnimi deli
ſvojimu bliſhnimu ſhkodo ſtorili, pa mu jo
sdeſj s' dobrimi popravite.

Vſih perloſhnoſt ſe ogibajte, ktere bi
vaſ vtegnile h' grehu napeljovati; opuſtite,
kar bi vam k' hudimu veſelje delalo. Vſe
perpomozhke ſi v' prid obrnite, de bo va-
ſhe poboljšhanje ſtanovitniſhi.

K' molitvam, ktere ſo vam ſpovednik
naloshili, ſhe perſtavite poſtavim: ſjutrej,
djanje vere, o poldne djanje upanja, in
ſvezher djanje ljubeshni in kſa; navadite ſe,
de boſte pogostim hodili v' zerkuv, Jeſuſa
Kriſtuſa v' ſakramentu ſvetiga reſhnjiga te-
leſa molit. Nektere dni ſi kaj od predpol-
danze in popoldanze pertergajte, in dajte
vbogajme, kar ſi pertergate. Ako ſte po-

pred s'otrozi semtertje letali, in veliko drasiga zhasa po nemarnim sapravili, se pa sdej vzhafih she perpusheniga in nedolshniga veselja sdershite, in tisti zhas dobre bukve berite, ali pa doma kaj drusiga dobriga delajte. Ako radi govorite, si vzhafih molzhanje sa pokoro naloshite. Ako vas lepe oblazhila vesele, vezhkrat nalash slabe in revne oblezite. Zhe sjutrej teshko vstanete, terdno sklenite, de boste vselej prez vstali, kadar vas bodo poklizali. Nikoli nizh po svoji glavi ne storite, temuzh vselej se vdajte volji svojih starshev, bratov, sester, in tudi domazhih poslov, ako vas ne napeljujejo k' hudimu. Svojim starshem, bolnikam, kruljevim, slepim, in postarnim ljudem radi postresite, in jim s' veseljem pernesite, kar potrebujejo. Sploh po svojim stanu in po svoji mozhi molite, se postite, in vbogajme dajajte, in se ravno v' tistih zhednostih skerbno vadite, ktere so vam shim storjenim greham nasproti.

Tudi britkosti, nadloge in nesfrezhe, ktere vam Bog poshle, ali pa ktere vas vsaj s' boshjim perpushenjem sadenejo, voljno prestopjte; kakor postavim: mras, vrozhino, gerdo vreme, revshino, sanizhovanje, preganjanje, slabosti svojiga telefa, bolesni, sgubo svojih starshev, shlahte in prijatlov;

vse te in druge nadloge radi preterpíte, de boste boshjo pravizo savoljo svojih grehov potolashili. *Boshja dobrota, pravi spet Tridentinski sbor, je tako velika, de per Bogu Ozhetu po Jesusu Kristusu ne sadostujemo le samo s'pokorili, ktere sami radovoljno sa kasen greha na-se vsamemo, ali pa ktere nam spovednik po velikosti greha naloshi, temuzh tudi (kar je nar vezhi snamnje ljubesni) s'zhasnimi shibami, ktere nam Bog poshilja, ako jih poterpeshlivo preterpimo. a.)*

Ako pa hozhete, de bi vashe pokorila, ktere vam spovednik naloshi, ali ktere vam Bog poshle, ali pa ktere si sami naloshite, boshjo pravizo potolashile, ako shelite, de bi bilo vashe terplenje Bogu prijetno, ga morate s' terplenjem Jesusa Kristusa skleniti. Vashe terplenje bo pa le toliko s' Jesusovim terplenjem sklenjeno, kolikor ga terpite v' njegovim duhu. Jesufov duh je bil pa v' vsm, kar je sa odpushtenje greha storil in terpel, le duh pokore, to je, sovrashtvo gréha, ktero je bilo permerjeno neskonzhni ljubesni do njegoviga Ozheta, in gorezhi skerbi, ktero je imel sa njegovo zhasht; in pa neskonzhne shelje s' svojo

smertjo! popraviti škodo, ktero je greh njegovimu Ozhetu storil. Tridentinski sbor na lepó uzhi, de vse naše pokorila svoje zeno le po neskonznim saflushenji Jesusa Kristusa dobivajo, in de morajo sh' njim sklenjene biti, ako hozhemo Bogu dopasti.

Pravi: *Kadar pokorila sa grehe terpimo, se Jesusu Kristusu poenazhimo, ki je sa naše grehe dosadoštil, in od kteriga vsa naša premošhnost isvira; od tod imamo tudi prav gotovo saštavo, de ako bomo shnjim vred terpelí, se bomo tudi shnjim vred veselili, (bomo njegove zhašti deleshni). Pa tudi te naše pokorila nejso (Bogu) drugazh vshezh, kakor le po Jesusu Kristusu; ker mi namrezh is sebe, kakor is sebe (is svoje lastne mozhi) nizh ne moremo, pa vender vse samoremo, kadar nam on pomagá, ki nam mozh daje. Torej se ne more zhlovek s'zhem hvalite, temuzh vsa naša hvala je v' Kristusu, v' kterim shivimo, v' kterim saflushimo, v' kterim sadostujemo s' vrednim sadam pokore, kteri ima pa she le is Jesusa mozh, on ga Ozhetu daruje, in Ozhe ga po njem v' prijeten dar vsame. a.)*

Poslednjizh se neskonzhniga Jesu-
viga saflushenja in sadostenja tudi she po
odpuških vdeleshujete, ki nam jih nasha
mati katolijska zerkuv deli.

Kar koli tedej storite dobra, kar koli
teshavniga in soperniga terpite, vse storite
in terpite sklenjeni s' Jesusam Kristusam,
v' njegovim duhu, v' duhu pokore, v' terd-
nim saupanji v' njegovo neskonzhno saflu-
shenje; in po tem takim bodo vashe po-
korila per Bogu saflushne; one vas bodo
s' gnado boshjo od slabost in od hudih na-
vad odvadile, vam per boshji pravizi tudi
zhasno kasen isbrisale, vas s' rasshalenim
Bogam spet spravile, in v' vezhno ve-
selje, kjer ne bo vezh terplenja, frezhno
perpeljale.

Katoliški nauk

od

sakramenta presvetiga rešnjiga
telefa.

Kadar se bolnik osdravi, potrebuje per-
pomozhkov, kateri ga obvarujejo, de se spet
ne pohujšha, de se mu sdravje vterdi, in
de k' mozhi pride. Kdor je she padel, in
she lahko pade, si palize poišhe, ali pod-
pore, in varhov, de spet ne pade.

Tudi spokornik take pomozhi potre-
buje, kadar se na dušhi osdravi, in od pad-
za greha vstane. Sa-nj je pa presveto
rešnje telo nar boljšhi perpomozhek. Od
presvetiga rešnjiga telefa ali od svetiga
obhajila se bom sdej s'vami pogovarjal, in
vam pervizh rasloshil, kaj morate od njega
vediti in verovate; drugizh vam bom sad
vredniga in nevredniga prejemanja svetiga
rešnjiga telefa pred ozhi postavil; tretjizh
bom povedal, kaj vam je storiti, de ga bošte
vredno prejeli, ali de se bošte k' svetimu
obhajilu prav perpravili; in sadnjizh, kaj vam
je po svetim obhajilu storiti.

I.

Kaj naš našta sveta vera uzhi od
presvetiga reshnjiga telefa?

1.) *Kako je Jesus sveto reshnje
telo postavil?*

Jesus je svezher pred svojo smertjo s' svojimi apostelni velikanozhno jagnje jedel, ker je bilo ravno o velikinozhi, kadar je slehern judovsk gospodar jagnje saklal, in s' svojimi osem dni opresen kruh jedel. Ker je Jesus vedel, de je she prishel zhaf, ob katerim bo terpel in umerl, je hotel zhastitlivo in lepo od svojih apostelnov slovo vseti, in jim imeniten in vezhen spomin sapustiti.

Kruha in vina je she bilo na misi. Per-
vizh vsame tedej kruha v'svoje zhastite roke,
moli, ga prelomi, in ga da svojim apostel-
nam rekozh: *Vsemite in jejte: To je moje
telo, ki bo sa vas sdano. To delajte v'
moj spomin. a.)*

Potlej tudi kelh prime, v'kterim je
bilo vino, Boga sahvali, in ga poda svojim

apostelnam rekozh: *Pite vsi ish njega! To je kelh s' mojo kervjo, (napolnen) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov. To delajte, kolikorkrat pijete, meni v' spomin. a.)*

Potler se poda na kraj, kjer je vedel, de ga bodo ujeli, svesali, in njegovim sovražnikom sdali. Prezej drugi dan je ref prav britke smerti na krishi umerl. Njegovo telo je bilo ref v' smert dano, in njegova kri je bila ref prelita.

Kar je Jesus per sadnji vezherji storil, so potlej tudi njegovi apostelni po njegovim povelji ponavljali. Pervi kristjanje so se vzhalih s- hajali, kakor nam apostoliske sgodbe povedó, de so kruh lomili, in sveto jed vshivali: Sveti Pavel jim je rekel: *Kaj nej smo deleshni Kristusove kervi po shegnanim kelhu, kteriga s' hvaleshnostjo prejemamo? In kaj nej smo deleshni teleja Jesusa Kristusa po lomlenji kruha? Kolikorkrat kolj boste tedej ta kruh jedli, in ta kelh pili, boste Gospodovo smert osnаноvali, in spomin Jesusove smerti obhajali, dokler ga ne bo. b.)*

a) I. Kor. 11. 25.

b.) I. Kor. X. 16. XI. 23 — 26.

2.) *Kaj se nam je is tega uzhiti?*

a.) *Jesuf Kristuf je vkasal, de kar je on storil, naj tudi apostelni store, ker je rekel: **To delajte v' moj spomin!** Tako se je tudi zgodilo.*

b.) *Kar so apostelni storili, naj se tudi po njih smerti godi, dokler Kristuf ne pride. To se godi po posvezhenih maslnikih aposteljskih nastopnikih.*

c.) *Per svetim obhajilu prejmemo pravo shivo telo, in pravo kri Jesusa Kristusa, sina boshjiga; ker Jesuf ne pravi: v' tem, ali skos to vam dam svoje telo, svojo kri, temuzh na ravnost rezhe: **To je moje telo, to je moja kri.***

d.) *Ako pa shivo Jesufovo telo prejmemo, ravno sato tudi njegovo kri prejmemo, ker shivo telo nej bres kervi.*

e.) *Jesufova volja je, de naj se vsi, kteri k' svetimu obhajilu perstopijo, njegovi ga terplenja, in njegove smerti spomnijo. To vemo is njegovih besedi: **To delajte v' moj spomin**; in is besedi svetiga Pavla: **Boste Gospodovo smert osnanoi.***

f.) *Jesufova volja je tudi, de so vsi kristjanje po vshitku presvetiga reshnjiga telefa med seboj terdneji sklenjeni, in de se bolj ljubijo. Tega se uzhimo is lepiga*

nauka, ki ga je Jezus svojim apostelnam prezej po sadnji vezherji dal: *Ljubite se med seboj, kakor sim jest vas ljubil. Is tega vas bodo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, zhe se med seboj ljubite. a.)*

Tega se tudi uzhimo is apostelnoviga nauka: *Kakor je le en kruh, kteriga jemo, tako smo vsi eniga kruha deleshni. b.)* Sato se tudi svetimu obhajilu pravi obzhinost, ali obzhina vezherja.

g.) Jezus Kristus je presveto reshnje telo v hrano nashih duh postavil, rekozh: *Jes sim kruh shivlenja. Kdor k meni pride, ne bo lazhen; kdor ta kruh je, bo vezhno shivel. Kdor mene vshije, bo od mene shivel. On ostane v meni, in jes v njem. c.)*

Is vsih tih naukov se uzhimo, kaj je sakrament presvetiga reshnjiga telefa. Je namrezh pravo telo, in prava kri Jesusa Kristusa po podobi kruha in vina. To tedej, kar v tem sakramentu vidite in vshijete, dishi sizer po kruhu, ga vidite, in tipate, ima vse lastnosti kruha, pa vender nej vezh kruh, temuzh pravo shivo telo Jesusa Kri-

a.) Jan. 13. 34.

b.) I. Kor. 10. 17.

c.) Jan. 6, 35, 52. 57.

stusa, kateri je Bog in zhlovek oboje kmalo. Jesus je tedej v' tem sakramentu prizhijozh, Jesus nash svelizhar, pravi Bog in pravi zhlovek. Vam, dobrim kristjanam ne potrebujem nizh vezh praviti, kakor kar sim vam dosihmal povedal, de vas k' vrednimu prejemanju tega svetiga sakramenta spodbodem. Sama misel: *Jesus je prizhijozh* vas dosti perganja, de se vredno pripravljajte.

Sveto obhajilo si snate tudi mislite kar jed saveše, per kateri zhasitljivo savešo s' Jesusam! storite, de hozhete po njegovih naukih shiveti, Boga in blishniga ljubiti.

Kolikorkrat h' Gospodovi misi perstopite, ozhitno pokashete, de v' Jesusa verujete, in de ste po njegovih sapovdih shiveti fklenili.

II.

Od sadu vredniga in nevredniga prejemanja svetiga reshnjiga telefa.

1.) *Od nevredniga prejemanja svetiga reshnjiga telefa.*

Veliko na to pride, kako gremo k' svetimu obhajilu. Je mogozhe, de ali po

vrednim, ali pa po nevrednim k'njemu per-
stopimo. Kdor presveto reshnje telo po vred-
nim prejme, sadobí hrano dushe; kdor ga pa
po nevrednim prejme, ga ne vshije v' hrano
dushe, temuzh velik greh stori. Tako pravi
sveti Pavel: *Kdor od tega kruha nevred-
no je, se pregreshi nad Gospodovim tele-
sam, in nad njegovo kervijo. On si sodbo
je in pije, ker Gospodoviga telefa ne
raslozhi od vsakdanje jedi. a.)*

Is tega nauka svetiga Pavla lahko vi-
dite, de zhlovek se pregreshivshi nad Gospo-
dovim telefam in nad njegovo kervijo velik
greh stori. Nevredno prejemanje svetiga
reshnjiga telefa je grosno velik, je nar ve-
zhi in nar strashnejshi greh ismed vsih,
kteri so bili od sazhetka sveta storjeni, in
kteri so gresniku neisrezhene kasni per
Bogu saflushili. Temu grehu nej enako ne
obrekovanje, ne opravljanje, ne v'nebo
vpijozha kriviza, ne uboj, ne nezhistost.

Zhlovek se s' temi poslednjizh imeno-
vanimi grehi le nad zhlovekam pregreshi;
s' obrekovanjem in opravljanjem le dobro
ime svojiga blishniga pozherni; kriviza
blishniga ob zhasno blago perpravi; uboj
mu skrajsha shivljenje, ktero bi tudi

fizer ne bilo vezhno terpelo ; nar ostudnišhi nezhistost le zhloveka ofkruni.

Tak zhlovek pa, kateri k' sveti angeljski misi po nevrednim perstopi, se ne pregreshi nad zhlovekam svoje enakosti, tudi ne nad svojim truplam, ampak zlo nad Bogam, in Jesusa Kristusa po boshji in zhloveshki natori prav gerdo ofkruni ; on sklene, kolikor mu je mozh, tega boshjiga svelizharja s' hudobijo, in stori, de Jesusova presveta kri po shilah tezhe, ktere so s'greham ofkrunjene. Kako neisrezhena je ta hudobija !

S. Pavel nam je nar bolj popisal, kako velik greh stori, kdor k' svetimu obhajilu po nevrednim gre. Le poslusajte ga, se vam bo prezej nad tem strasnim greham she bolj studilo. On pravi, de tak zhlovek *sinu boshjiga v' novizh krisha, in si ish njegoviga terplenja norza dela ; de kri nove savese s' nogami tepta ; de se pregreshi nad telesam in kervijo Jesusa Kristusa (jih ofkruni), de sam sebi sodbo je in pije. a.)*

Ljubi moji otrozi ! vtisnite si te besede svetiga Pavla globoko v' serze, in posebno sadnje besede dobro premislite ; sveti Pavel

hozhe rezhi: Kdor sveto reshnje telo po nevrednim prejme, svojiga pogublenja ne sapishe v'kake bukve, ali pa na kako kamnito tablo, ampak v' svoje lastno serze, ga v' svoje shile spusti, in ga vedno seboj nosi.

O neisrezhenostudna pregreha! o kasen, f'ktero samore le serditi Bog zhloveka kasnovati!

Tak zhlovek je vezhi kasni vreden, kakor Judje, ali pa Judesh.

Zhloveka nekaka pravizhna nejevoljo obleti, kadar premishluje pregreho Judov, kateri so Jesusa Kristusa na krish perbili, ali pa isdajbo Judeshevo, kateri je svojiga boshjiga uzhenika njegovim nar hujshim sovrashnikam isdal. Dobrote, ktere je Jesus Judam f'kasoval; zhudeshi, ktere je savoljo njih delal; prijasnost in zhasht, ktero je Judeshu skasal, kadar ga je med svoje apostelne vsel, vse to ozhitno kashe, kako nehvaleshni so bili Judje in Judesh.

Pa je vender nevredno prejemanje svetiga reshnjiga telefa she veliko vezhi gréh, kakor neusmilenje Judov, in Judesheva isdajba.

Judje so sizer velike kasni vredni, Bog vari, de bi jih jes hotel sagovarjati! pa njih gréh bi vender snali njih ne-

vednosti perpisati, sosebno ker sveti Pavel pravi, de bi oni Jesusa Kristusa ne bili ne-
koli krishali, ako bi ga bili kakor kralja
zhasti posnali.

Judesh je mogel Jesusa posnati, ker
je njegove nauke dolgo zhafa poslušhal, in
ker je bil prizha njegovih zhudeshev; tode
vohernija ga je gospodarila, in ta huda
(prekleta) straš mu je ozhi savesala in ga
popolnoma oslepila.

S' kakšnimi isgovori se hozhe pa tak
zhlovek isgovarjati, kateri sveto reshnje te-
lo po nevrednim prejme, de bi ostudnost
svojiga boshjiga ropa smanjšhal: Se li sa-
more l' svojo nevednostjo isgovarjati? Ker
je v' keršhanski veri srejen in poduzhen,
posna Jesusa Kristusa, in ga moli, kakor
svojiga Boga. Zhe bi njegov jesik dru-
gazh govoril, bi ga prezej vera in ferze
preprizhala, de nejma prav.

She vezh, ljubi moji otrozi! kadar je
Judesh Jesusa isdal, kadar so ga Judje kri-
shali, je she samogel terpeti, njegovo ter-
plenje je bilo po njegovih vezhnih sklepih
potrebno, in de si lih je bila njegova kri
po strašni pregrehi prelita, je bila vender
svelizhanska kopel sa grehe vlih ljudi.

Sdej pa Jesus Kristus, on premagaviz
smerti in gréha, ne more vezh terpeti,

in umreti, je neumerjosh, je v posestvu svojiga velizhastva, in sedi na desnizi svojiga Ozheta.

Kaka hudobija je tedej, zhe ga kdo v tako serze prejme, ktero je s' greham ofkrunjeno! To se pravi po besedah svetiga Pavla, Jesusa Kristusa v' svojim serzu v' novizh krishati. Te besede si dobro k' serzu vsemite.

Snotranje kasni sa nevredno prejetanje svetiga reshnjiga telefa.

Ker je nevredna prejetuv svetiga reshnjiga telefa nar vezhi gréh, tudi tistim strahne kasni she na tem svetu pernese, kateri so ga krivi. Te kasni so dvojine, *snotranje in svunanje.*

Snotranje kasni nevredne prejetve svetiga reshnjiga telefa stje osleplenje pameti, in terdovratnost serza. Te dve kasni stje neisrezheni veliki.

Preden se je greschnik angeljski misi po nevrednim perblishal, je bila njegova pamet she s' luzhjo svete vere nekoliko rasvetlena, ktera desiravno slaba, bi ga bila vender na pot pravizhnosti perpeljala, zhe bi si jo bil v' svoj prid obernal.

Njegovo serze, de si lih je bilo shudobijo skasheno, je vender she vzhasih zhutilo grisenje vesti, stud nad greham, in shelje

poboljšanja. Ob kratkim, gresnikova pamet in serze sta bila v' sredi med gréham in med zhednostjo.

Kadar pa gresnik po nevredni prejetvi svetiga reshnjiga telefa zhes tisti dobri plot stopi, kateri bi mu bil imel k' altarju braniti, pa njegova pamet neisrezhenó otamni, in njegovo serze straschno okamni.

Potler grehove ostudnosti in zhednostine lepote nizh vezh ne raslozhi. Njegov straschni stan ga nizh vezh ne prestrašhi, ne sposna, kako nevaren je; dopernasha nar vezhi pregrehe bres grisenja vesti, is bresna v' bresen sabreda; in ako lih je she na kraji pekla, je vender tako miren, ali pa veliko vezh tako neobzhutliv, de je ta neobzhutljivoš skorej gotovo snamnje njegoviga pogublenja.

Ljubi moji otrozi! kaj nè, de se prestrašhite nad takim gresnikom, sosebno ker vidite, de se on sam nizh ne trese savoljo svojiga nesrezhniga stanu; pa kako bi se on nek trefel, on ki se nej bal pre-svetiga telefa Jesusa Kristusa, svojiga Boga in odreshenika ofkruniti?!

*Svunanje kasni sa nevredno preje-
manje svetiga reshnjiga telefa.*

Svunanje kasni sa nevredno prejetuv
svetiga reshnjiga telefa so po nauki svetiga
Pavla: *beteshnost, slabost, bolesni, in
tudi smert.* Ta velki apostel je ozhital nek-
terim kristjanam svojih zhasov majhno per-
pravljanje, f' kterim so k' svetimu obhajilu
hodili, in oskrunenje, f' kterim so Golpo-
dovo telo omadeshevali, in potler je she
te le strashne besede perstavil: *Satorej je
med vami veliko slabih in beteshnih, in
veliko jih spi.* a.)

V' pervih zhasih kerfhanstva, kateri so
bili vender zhasi ajfra, najdemo nektare is-
glede tazih kasen. Sveti Ziprijan pravi,
de je neka shena prezej mertva pred-nj
padla, sato ker je sveto reshnje telo od
njega po nevrednim prejela; in on she re-
zhe: *Tista, ki je moja slabo vednost
golfala, je prezej mashtovanje boshje
obzhutila.*

Trefite se, ljubi moji otrozi! per po-
vesti te sgodbe, in bojte se, de bi Bog ne

dal ravno nad vami kaziga isgleda svojih
strašnih sodeb. Kdo vam je porok, de se
vam ne bo ravno to sgodilo, kar se je uni
sheni, ako boste nebesški kruh po nevred
nim v tako ferze sprejeli, ktero je s'greham
oskrunjeno.

Pa morebiti porezhete: Bog tazih gres
nikov, ki sveto reshnje telo po nevrednim
prejemajo, she dolgo zhasa ne kasnuje f'
takimi svunanjimi kasnimi. — Kaj vam to
ferze dela?

Ravno savoljo tega bi se mogli she bolj
bati, zhe ta gréh storite. Ker je Bog she
tolika zhasa perpuštil, de so gresniki sveto
reshnje telo bres svunanjih kasen po ne
vrednim prejemali, satorej se vam je she
bolj bati, de bi on ravno nad vami spet
ne dal kaziga taziga svunanjiga straš
niga isgleda.

Sposnajmo tedej, nad nami stegnjeno
roko boshjo, trefimo se, in skerbno se va
rimo, de ne bomo s'nevrednim prejem
jem svetiga reshnjiga telefa boshjiga serda
rasdrashili.

Judeshev isgled.

Sveto pismo nam veliko tazih sgledov
pove, is kterih lahko sposnamo strašne

nastopke nevredniga prejemanja svetiga reshnjiga telesa, to de nej noben tako strahen, kakor Judeshev.

Ta nesvésti, in proti vsem gnadam, ktere mu je Jesus skasal, neobzhutlivi apostel, je is vohernije she sdavnej sklenil, Jesusa Judam, njegovim nar hujshim sovrashnikam isdati. Lastni dobizhek ga je tako oslepil, de je bil perpravljen nar svetejshi pravize prijateljstva in hvaleshnosti prelomiti. Pa ga je vender ostudnost njegoviga sklepa strashila, satorej nej prezej storil, kar je bil storiti sklenil; on je sposnal velikost svojiga gréha, se je bal njegovih nastopkov, nej vedel kaj storiti, in je odlaschal.

Komaj pa je Judesh sveto reshnje telo po nevrednim prejel, je she njegova pamet otemnela, in njegovo serze je bilo terdovratno, nizh vezh nej vidil, se nizh vezh nej bal. Vstane prezej od mise, gré k' Judam, se shnjimi sgovori sa zeno, sa ktero jim hozhe Jesusa prodati, in pride s' veliko trumo vojshakov svojiga boshjiga uzhenika lovit, kateri mu je majhno popred nar vezhi snamanje svoje ljubesni skasal.

Zlo nizh ga ne gine krotkost, f' ktero ga je Jesus posvaril, ker ga she svojiga

prijatla imenuje; ne omezhí ga kufhovanje, kteriga je Jezus s' poterpeshlivoſtjo od njega prejel; ne preſtraſhi ga velki zhudesh, ker je Jezus ſ' ſlamo beſedo vſe ſvoje lovze na tla vergel. Njegove pameti nizh ne raſvetlí, njegoviga ſerza nizh ne omezhí.

Moj Bog! kaj to je Apoſtel? Apoſtel je, tode iſdajaviz, omadeſhvaviz teleſa in kervi Jeſufa Kriſtusa.

Res je ſizer, de mu je njegova véſt to pregreho ozhitala, de mu je nepokoj delala, in de je Judesh ſhel k' Judam, jim ſvojo pregrého ſpoſnal, in jim dnarje naſaj neſel, ſa ktere jim je bil Jeſufa prodal. Tode kakó ſe bo ta ſazhetek ſpreobernenja konzhal? S' obupanjem, ſ' ſmertjo in ſ' vezhnim pogublenjem. Judesh veſ plaſhen gré ſmed ſhora Judov, ſe obeſi, in ſ' greham konzha ſvoje pregreſhno ſhivljenje.

Tako je mogel hudobni vojvoda omadeſhevavzov ſvetiga Jeſusoviga teleſa poginiti.

Kako ſtraſhen je ta ſgled, ljubi moji otrozi! na tanko premiflite vſe njegove okoliſhine, poglejte ſlepoto tega apoſtelna, kteri je boſhji rop ſtoril, njegovo terdovratnoſt, njegovo obupanje. Is tega morate ſkleniti, de je nevredna prejetuv ſvetiga reſhnjiga teleſa neisrezheno velik greh, ker ima take ſtraſhne naſtopke.

Kdo de prejme sveto reshnje telo po nevrednim.

Nej dovolj, ljubi moji otrozi! de sim vam povedal, kako velik gréh stori, in kako strahne kasni tisti she na tem svetu saflushi, kateri sveto reshnje telo po nevrednim prejme; vam moram tudi povedati, sakaj je ta gréh tazih kasen vreden, in kako se sposna, de je kdo tega gréha kriv, in kako se ga je mozh obvarovati. Ta nauk je imeniten. Svesto ga poslušajte.

Kdo tedej sveto reshnje telo po nevrednim prejme? Tisti ga po nevrednim prejmejo, kateri perstopijo k' svetimu obhajilu bres praviga ksa nad svojimi grehi, ali pa bres terdniga sklepa poboljšati se, ali pa sadnjizh fsmertnim, per spovdi radovoljno samolzhanim greham.

Kdor hozhe sveto reshnje telo po vrednim prejeti, mora biti v' boshjih ozheh zhist, to je, ali mora imeti kerstno nedolshnost, ali pa jo po resnizhni pokori, in sveti odvesi spet dosezhi, mora biti bres ljubesni tudi do malih grehov, in prave, gorezhe shelje imeti, Jesusu Kristusa sa resprejeti.

To svatovsko oblazhilo mora imeti, kdor hozhe med svatimi sedeti; bres tega oblazhila bo is shenitovanja pahnjen v' vunanje tme, to je, v' pekel.

Ker je le malo tazih, de bi kerstno nedolshnost ohranili, sato so jo tisti, kateri jo sgube, po sakramentu svete pokore spet dosezhi dolshni. Sakrament svete pokore pa le take ljudi storjenih gréhov ozhísti, kateri imajo resnizhen kas zhes svoje gréhe, in terden sklep v' prihodno se jih varovati, in kateri se po skerbnim sprashtovanji svoje vesti vsih svojih vedenih gréhov zhísto ispovejo. Kdor eno samo ismed tega trojniga v' nemar pusti, sakrament svete pokore oskruni, in zhe v' takim stanu k' svetimu obhajilu gré, drugi boshji rop stori.

K' svetimu obhajilu veliko vezh ljudi po nevrednim perstopi, kakor kdo misli.

Ljubi moji otrozi! lejte kaj vam je is sgorniga nauka skleniti: *Torej je veliko ljudi, sosebnó veliko mladih ljudi, de sveto reshnje telo po nevrednim prejemajo.* Ta sklep je strashen, pa je tudi resnizhen.

In saref koliko ismed tistih otrok sveto reshnje telo po nevrednim prejme, kateri se pervizh k' svetimu obhajilu perpravljajo!

Ali pa morebit mislite, de je med njimi veliko tazih, kateri imajo vse k' svetimu obhajilu zlo zlo potrebne perprave?

Nekteri ismed njih so vsi v'vidne in telefne rezhi samishleni, satorej ne sposnajo ne grehove ostudnosti, ne njegovih nesrezh — nih nastopkov; *jeso boshjo rasdrashiti, od Boga lozhenim biti, vezhne kasni sa-
stushiti*, teh sapopadkov so se le is glave nauzhili, njih serz pa nejso zlo nizh omezhili. Kako je tedej mogozhe, de bi taki ljudje greh sovrashili, studili, in objokovali, kateri ne sposnajo ne njegove ostudnosti, ne njegovih nesrezhnih odraštov.

Drugi so pa she hudobnisthi in perstopijo k' svetimu obhajilu bres terdniga sklepa poboljšhati se, in se v' prihodno greha varovati.

Nekteri she zlo po Judeshevo sveto reshnje telo prejmejo s' terdnim sklepam, se spet k' starim gréham verniti. Jes se trefem, kadar to pishem: kaj bi vi mogli kaj taziga brati, de bi se ne trefli? Bog daj! de bi se nobenimu ismed vas ne sgo-dilo, kar sim ravno sdej rekel.

Sadnjizh, nekterim spazhena sramosh-livost per spovdi usta sapre, de se ne ispovedo vsih svojih vedenih smertnih grehov, in de vender k' svetimu shenitovanju bosh-jiga jagnjeta gredo.

Shtevilo tazih ljudi, kateri imajo te po-manjkanja nad seboj je veliko vezhi, kakor

se vam sdi. Morebiti jih je veliko med vami, kateri meni poreko, kar je nekdej nesvesti apostel svojimu boshjimu svelizharju predersno rekel: *Gospod! ali jim jes?* Jes ne vem, ne morem sa gotovo rezhi; tode savoljo rastresenja vashe mladosti se bojim, de bi ne bili vi v' shtevilu tazih ljudi.

Obernite si tedej zhas, kteriga she imate, v' svoj prid; isprashajte na tanko svoje serza, in premislite, ali imate take perprave, ktere Jesus Kristus od vas hozhe, ali ne.

Snamnja nevredne prejetve svetiga reshnjiga telefa.

Morebit bi radi vedili, is kterih snamenj se sposna, de je kdo sveto reshnje telo po nevrednim prejel? To vam bom sdejpovedal.

De si lih vredno prejemanje svetiga reshnjiga telefa gnado boshjo v' nas pomnoshi, poshelivost smanjsa, in mozh nasih hudih strast oslabi pa she vender ne dose-shemo take popolnmašti, de bi ne mogli nikoli vezh greshiti, ako lih sveto reshnje telo s' vsimi potrebnimi perpravami prejmemo. Ta nefrezhna poshelivost, ktera nas le per smerti sapusti, nas she vedno k' hudimu napeluje.

Zhe tedej vzhasih tako rekozh zhes svojo voljo v' svoje stare gréhe sabredemo, famo savoljo tega she ne smemo misliti, de smo sveto reshnje telo po nevrednim prejeli. De so le taki padzi v' gréh bolj redki, bolj zhes nasho voljo; de jih le ne storimo tako radovoljno, ne smemo savoljo njih obupati, ampak oni nas morajo she le perganjati, de bomo sami zhes-le bolj zhuli, in se bolj trudili, snebiti se jih.

Zhe pa kmalo, ko od svetiga obhajila pridemo, svoje stare grehe ponovimo; zhe jih ravno tako lahko storimo, bres vojskovanja in brambe v' skušnjavi; zhe nas ne sapelje v' greh slabost nashe nature, ampak nasha ljuba huda strast, je pa gotovo snamnje, de smo sveto reshnje telo ofkrunili, de nejsmo terdno sklenili, po keršhansko shiveti.

Lejte she strashneji snamnje tega ofkrunenja! Kdor sveto reshnje telo po nevrednim prejme, potler nej le samo ravno tako kriv, kakor je bil pred tem boshjim ropam, ampak njegovo nagnenje k' hudimu je sdej veliko mozhnejshi, sdej vezhkrat, in s' vezhi serzhnostjo po svojim hudim nagnenji dela, kakor popred, stori nar vezhi pregrehe bres grisenja vesti; ob kratkim,

po Jesufovih besedah je posledno taziga zhloveka huji, kakor prvo.

Judeshev sgled nam to resnizo do tanziga sprizha. Kadar je bil sveto reshnje telo po nevrednim prejel, mu nej bilo doiti, de je le sklenil, Jesusa Kristusa svojiga boshjiga uzhenika isdati, ampak je shel, in ga je res prodal, je obupal, in se obesil.

Nevredna prejetuv svetiga reshnjiga telefa nej tak gréh, de bi ne mogel odpushten biti.

Ljubi moji otrozi! sdej bom na val nekoliko zhafa posabil, sato de bom take ljudi poduzhil, kateri so sveto reshnje telo she kdej po nevrednim prejeli. Bog daj, de bi se vam nikoli ne sgodilo, kar sdej porezhem.

Ako bi jes le neisrezhen pregreho premishloval, ktere se gresnik sveto reshnje telo po nevrednim prejema je kriviga stori, bi mu ne mogel zlo nobeniga upanja delati in ga tolashiti, temuzh bi ga she le v obupanje spravljal, ktero bi bilo pravizhna kasen sa njegove pregrehe.

Ker sim pa flushabnik (de si lih nevreden) Jesusa Kristusa, ki je v spravo sa gréhe svojih stvarí umerl, in ker zéno njegove kervi posnam, satorej tiste, kateri so

Jesufovo telo ofskrunili, poln saupanja na njegovo neskonzhno milost tako le tolashim:

Ljubi moji Kristjani! vi ste sizer neisrezheno veliko pregrého storili, ker ste sveto reshnje telo po nevrednim prejeli, pa vendar nikar ne obupajte, sa vas se še najde reshilo; ravno ta predraga kri, ktero ste ofskrunili, vas samore ozhiliti. *Veliko Judov, pravi sveti Avgushtin, je bilo po kervi Jesusa Kristusa reshenih, de si ravno so jo po nevrednim prelili.*

Ravno ta Jesus, s kterim ste tako gerdo delali, je vaš Bog; pa je tudi vaš ozhe, ter nar ljubesnivši ozhe. Zerkuv, naša mati vam še svojo roko podaja, in njeni slushabniki so vaš perpravljeni s vso ljubesnijo sprejeti.

Pa nikar ne mislite, de odpushtenje taziga boshjiga ropa lahko doseshete; taka pregreha, ko je ta, hozhe pokoro neskonzhno. Sosebno tukej se spodobi besede nekiga zerkveniga uzhenika v' misel vseti, kteri pravi: *Sadosli je en sam krat greshiti, de se je greshnik dolshan vezhno jokati.* Vi morate ali zel zhas svojiga shivljenja ostro pokoro delati, ali pa vezhno v' peklu goreti. Isberite si.

Is tega sposnate, ljubi moji otrozi! kako neisrezheno velik greh stori, kdor sve-

to rešnje telo po nevrednim prejme. Tudi vidite, kako teshko se tak zhlovek s'Bogam spravi; bi še tudi snal v'refnizi perstaviti, de se smed tazih greslnikov, kateri sveto rešnje telo po nevrednim prejemajo, malokdo s'Bogam spet spravi; satorej se varite, de ga tudi vi po nevrednim ne prejmete, in persadevajte si k' angeljski misi vselej t' potrebnimi perpravami peritopiti.

Vasli spovedniki naj po svoji modrosti in previdnosti sodijo, ali še sadošti perpravljene, ali ne; de vas bodo pa prav sodili, in de bo njih sodba tudi v'nebesih potejena, sato jim morate svojo vest do tanziga rasodeti.

Sklep poprejšnjih naukov.

Is vsiga tega, kar sim vam dosihmal od nevredniga prejemanja svetiga rešnjiga telesa pravil, bi se snali tako prestrahiti, de bi morebit nikoli ne mislili k'svetimu obhajilu iti. Tega vas Bog vari! ljubi moji otrozi! de bi vas ta skušnjava premagala.

Jes vas ne shelim v'en gréh sapeljati, sato de bi se drusiga ognili. Se morate neisrezhenobati, de bi svetiga rešnjiga telesa po nevrednim ne prejeli, ker je ta gréh nar vezhi; pa še tudi dolshni sveto rešnje telo prejemati, in sizer po vrednim prejemati.

Jesuf Kristuf nash boshji 'svelizhar naf k'temu svetimu shenitovanju vabi, in zerkuv nasha dobrotliiva mati, ktera nafhe potrebe posna, naf perganja k' njemu, in nam ostro sapove k' svetimu obhajilu iti. Ko bi se svete angeljske mise ogibali, bi vablenje Jesusa Kristusa sanizhovali, bi zerkve ne bogali, bi se perpravili ob gnade, ktere so s'tem sakramentam sklenjene.

Kadar je sveti Pavel Korinzhanam prav shivo popisal, in pred ozhi postavil, kakshen gréh stori, kdor sveto reshnje telo po nevrednim prejme, se je bal, de bi se verni ne bili popolnoma tega sakramenta ogibali; satorej jim je s'temi besedami spet serze dal: *Zhlovek naj tedej sam sebe presodi, in potler naj je ta kruh, in pije ta kelh. a)*

Ravno to vam tudi jes rezhem: presodite se skerbno, in potler prejmite to sveto hrano.

Slehern smed vas naj sam sebi rezhe: *Jes se moram neisrezheni bati, de bi svetiga reshnjiga telefa po nevrednim ne prejel; tode se te angeljske mise ne smem ogibati. Ako grem k' svetimu obhajilu bres potrebnih perprav, storim neisrezhe-*

no velik rop boshji; ako se pa od te angeljske mise popolnoma lozhim, sim pa Jesusu Kristusu in zerkvi nepokoren, in v'grosno shalosten stan sabredem. Na katero stran se zhem obrniti? Od svetiga obhajila se bom tako dolgo sdershal, dokler se ne bom prav k'njemu perpravil; tode si bom persadeval, kolikor mi bo mozh, ga mej tem vsaj v' duhu prejeti, se k' svetimu obhajilu prav perpraviti, in bersh ko mi bo mozh k' njemu po vrednim perstopiti.

Ref je lizer, de Jesus Kristus od tistih velike perprave hozhe, kateri gredo k' svetimu obhajilu; pa ker on slabost svoje stvar in vashe mladosti posna, sato od vas nezhe zhudeshev, kateri nejso v' vashi mozhi, tudi ne nar bolj popolnoma svetosti; on le hozhe, de pridete k' svetimu obhajilu s' raster-tim in skesanim serzam; s' takim serzam namrezh, katero nejma ljubesni do gréha, in katero je terdno sklenilo, se v' Jesufovo flushbo popolnoma podati.

Zhe imate tako serze, ljubi moji otrozi! le s' saupanjem k' nashim svetim altarjem hitite, in shivite se s' angeljskim kruham.

Zhe je pa vashe serze she na gréh navesano, pa obstojte, in nikar stopnje ne storite k' altarju; sami sebe smirej

bolj in bolj presojujte; nad seboj še bolj zhujte, in Jesusa Kristusa ponishno in stanovitno profite, de vas s' svojo sveto gnado take stori, kakoršne vas imeti hožhe.

2.) *Od vredne prejetve svetiga reshnjiga telefa.*

Ljubi moji otrozi! spodobi se, de vas s'dej s'veselimi resnizami potolashim, ker sim vas dosihmal s'strašhnimi strašhil. Desiravno je naš Bog v' svoji ostrošti strašhen, je vender tudi poln velizhastva v' svojim plazhilu.

On vselej dela po boshje. Od te resnize vas bom lahko preprizhal, de vam bom le povedal, kako drag sad sveto reshnje telo v' dušhi taziga kristjana rodi, kateri ga s' potrebnimi perpravami prejme.

Jes se bom prvih naukov svete vére dershal, in sosebno od zhveteriga sadu svetiga reshnjiga telefa govoril.

Vredno prejemanje svetiga reshnjiga telefa nas a.) sklene s' Jesusam Kristusam.

To prav premislite in sposnajte, kake zhasti se vdeleshi, kdor sveto reshnje telo po vrednim prejme. Snano vam je, de se zhlovek s' Kristusam marsikako sklene. On se sklene s' Jesusam po veri, kadar veruje vse resnize, ktere nam je naš svelizhar

rasodel, in kterih naš katolijska zerkuv v' njegovim imenu uzhi. Snamo tudi po go-rezhi ljubesni shnjim sklenjeni biti. Vera mu našo pamet v'pokorshino da: ljubesen pa naše serze shnjim sklene.

Pa nam je she drugazh mozh s' Jesu-sam Kristusam sklenjenim biti, namrezh po resnizhni prizhijozhnosti njegoviga presve-tiga telefa, in njegove predrage kervi. Pa ref, kaj se sgodi, ako smo tako srezhni, de k' svetimu obhajilu po vrednim perstopimo?

Takrat ne vdamo le samo svoje pameti Jesusu Kristusu, in nej le samo naše serze shnjim sklenjeno, temuzh on sam se nam vliga da, kar je in kar ima; on sklene svoje teló s' našim telefam, in naš tako rekozh bogove stori.

Bi bili pazh kdaj mislili, de je taka sklenituv s' Jesusam mogozha? Verujmo jo, sato ker naš sam Jesus Kristus on Bog in zhlovek od nje sagotovi, rekozh: *Kdor moje telo je, in moja kri pije, ostane v' meni, in jes v' njem.* a)

Satorej pravi sveti Pavel: *Ne shivim jes, temuzh Jesus Kristus shivi v' meni.* b)

O neisrezhena sklenituv! Mi jo snamo sizer sheleti, jo moramo verovati, tode sapopadili

a) Jan. 6. 57.

b) Gol 2. 20.

je nikoli ne bomo. Dajmo tedaj zelo svoje serze temu Bogu, kateri se nam vsiga da, in kateri nas s' to neisrezheno sklenituvjo po besedah svetiga Petra, boshje natore vdeleshi.

b.) Sveto obhajilo pomnoshi, vterdi, in ohrani duhovno shivljenje gnade v' nas.

Ne rezhem, de nam sveto reshnje telo posvezhijozho gnado dodeli, ker je ta sakrament sakrament shivih, mora zhlovek v' stanu posvezhijozhe gnade boshje she biti, de ga po vrednim prejme.

Kakshen sad rodi tedej sveto reshnje telo v' tistih, kateri ga prav perpravleni prejmeja? Velik velik sad rodi v' njih; pomnoshi namrezh, vterdi in ohrani v' njih duhovno shivljenje gnade; to je, s' Bogam se sklenejo, ki je shivljenje nashe dushe.

Je sizer velika srezha sa gresznika, kadar is stanu smertniga gréha v' stan posvezhijozhe gnade boshje prestopi; tode ta saklad gnade boshje v' slabih in kerhkih posodah nosi, ktere se kmalo ubijejo. Treba mu je tedej nove pomozhi boshje, ako jo hozhe obvarovati.

In ravno to novo pomozh boshjo, nam Jesus Kristus v' sakramentu svetiga reshnjiga telefa dodeli. *Kadar ima zhlovek svojiga Boga v' sebi, pravi sveti Am-*

brosh, prezej zhuti presveti sad njegove prizhijozhnosti.

Satorej nash boshji svelizhar prezej dober sad poganja, de se le nashim dusham v'hrano da, on svojo sveto gnado v'novizh pomnoshi, nas vterdi v'njenim posestvu, in nam jo pomaga svesto ohraniti. Kako pa dela v'nas vse te zhudeshe? Poslufhajte, kako jih dela.

Ta Bog, od kteriga flehern dober dar pride, rasvetli nasho pamet s'svojo luzhjo, in ushge nasho serze s'tistim svetim ognjem, kteriga je bil prishel na svet pershgat, nam pokashe nasho dolshnosti, nam jih prijetne stori, in nam da mozh spolnovati jih. Od tod pride tista stanovitna svetost, ktero s'savsetjem nad tistimi vidimo, kteri sveto refhnje telo prav perpravljeni prejemajo. Satorej pravi neki zerkveni uzhenik, de nas samore eno samo sveto obhajilo, h'kterimu prav perpravljeni perstopimo, na nar visokejsshi stopnjo popolnomasti povsdigniti.

Sares to sveto refhnje telo, ta boshji kruh, kteriga je tisti po angelu, preroku Eliju perneseni kruh pomenil, pokrepzha nasho flabost, nas podpera v'pushavi tega shivlenja, in nam da mozh zlo na goro boshjo priti, to je, v'prebivalsha isvoljenih.

*c.) Sveto obhajilo slabi našo posheli-
vost in naše strasti.*

Pa ne smete misliti, ljubi moji otrozi! de tak zhlovek ne more nizh vezh greshti, kateri je sveto reshnje telo po vrednim prejel; to je, de naš vredno prejemanje svetiga reshnjiga telefa pred skušnjavami hudizha, mesa in sveta popolnoma obvaruje; tega nikar ne mislite, ker nej ref. Kakor naš telefna jed ne obvaruje pred slabostmi, bolesnimi, in pred smertijo, ravno tako naš tudi sveto reshnje telo, ktero je jed (hrana) naše dushe, ne obvaruje popolnoma pred sadregami naših dushnih sovrashnikov. Hudizh, kateri naš sheli poshreti, se nikoli ne utrudi; posheličnost, ktera se naš she v' maternim telesu loti, naš bo she le na smertni posteli sapustila; meso se bo smirej soper duha vsdigovalo, in svet bo pravim zhashtivzam boshjim vedno sadrege nastavljal

Morebiti mi porezhete: Kaj nam tedej pomaga, ako sveto reshnje telo po vrednim prejmemo? Lejte! to nam pomaga de posheličnost smanjsiha in našo strast oslabi. Kdor tedaj sveto reshnje telo po vrednim prejme, ima sizer she smirej nagnenje k' hudimu, tode nej vezh tako možno; she zhuti selo mesa, pa ga ne

zhuti vezh tako shivo; strasti ga she sem-
tertje saganjajo, pa nejso vezh tako mozhne;
po svetim obhajilu smo she v'boji, pa nej
vezh tako hud boj, kakor popred. nej vezh
tako pogostin, in imamo tudi vezh mozhi
bojovati se.

Sveti Bernard v' svojih naukih od sve-
tiga obhajila tako le govori: *Zhe kdo med
vami vidi, de nej k' jesi, nevošljivosti,
nezhistosti in k' drugim pregreham vezh
tako pogostim, in tako mozhno skušan,*
naj telo in kri Jesusa Kristusa sato
mozhno sahvali; mozh tega presvetiga
sakramenta v' njem vse to dela.“

Ravno to boste tudi vi, ljubi moji otro-
zi! gotovo skušili, zhe boste le sveto resh-
nje telo po vrednim prejeli. Boste vidili,
de bo vasha mozh rastla, mozh vashih sov-
rashnikov se pa smanjšovala; ne boste to-
likrat, pa tudi ne tako slo skušani; mozhno
se v' bran stavite, nikar se ne utrudite; in
mozh teleša in kervi Jesusa Kristusa bo
storila, de boste sovrashnike svojiga sveli-
zhanja premagali.

d.) Nam stori pokojno vest.

Pokoj in veselje dobre vesti je zheterti
dobizhik, kteriga nam sveto obhajilo per-
nese. Kdor sveto reshnje telo po vrednim
prejme, lahko besede kralja Davida na-nj

obernemo: *Bog je v' sredi njega, ne bo premaknen* (nizh mu ne bo nepokoja delalo. a)

Taziga zhloveka, kateri Jesusa Kristusa po vrednim prejme, gotovo nobena rezh ne more premakniti. Zhe zhuti poganjke svoje slabosti, ga prez vsigamogozhni Bog poterdi; zhe se mesó soper duha vsdiguje, mu prez Bog zhístoši na pomozh pride, in mu dodeli smago. Zhe ga straši semtertje saganjajo in mu nadlegajo, mu Jesus Kristuf, kateri je divje morje ustavil, hiti pomagat, in umiri valove straš, on vkashe, in sa viharjem tihota pride.

Kako frezhen, in miren je tedej kristjan, kateri je po vdeleshenji presvetiga reshnjiga telefa, in presvete Jesusove kervi s' svojim Bogam sklenjen! Kdor hozhe to frezho sapopasti, jo mora sam skusiti. Jes bi val, ljubi moji otrozi! k'tej skushnji rad spodbodil, sato vam rezhem, s' kraljevim prerokam: *Pokusite, in poglejte, kako sladak je Gospod.* b.)

Hozhete, de vam to resnizo s' isgledi sprizham? Premislite, s' kako stanovitnostjo, s' kakim pokojem, zlo s' kakim veseljem so prvi muzhenzi ali marterniki k' nar hujshi

a.) Pf. 45. 6.

b.) Pf. 33. 9.

smerti shli, in jo preterpeli. Sveti Lovrenz, ta mozhni Levit, nej na sbelenim roshnu nobene bolezhine zhuil. Sakaj ne? sato; ker je bil s'presvetim telesam boshjiga jagnjeta nasiten, in shnjegovo presveto kervijo pokrepzhan.

Ako vas ti isgledi ne preprizhajo, kakor bi vas mogli preprizhati, poglejte pa v'ljaj take kristjane, kateri so tako frezhni, de sveto reshnje telo po vrednim prejemajo.

Neisrezheno velik mir in pokoj boste nad njimi vidili, in se zhudili. She zlo na njih obrasu boste tak mir, in tako veselje brali, kakorshniga le sam Bog dati samore, in kteriga na tem svetu zlo nizh, she smert spremeniti ne more.

Bog daj! de bi tudi vi sami kaj taziga skusili. Lastna skushnja vas bo bolj preprizhala, kakor moje besede. Ker serzhno shelim, de bi saref to skusili, sato vam she enkrat rezhem: *Poskusiti in poglejte, kako sladak je Gospod.*

e.) *Nam je sastava vezhniga shivljenja in zhashtitliviga od smerti vstajenja.*

Sadnji sad svetiga obhajila je, de nam da sastavo vezhniga shivljenja in zhashtitliviga od smerti vstajenja. Sam Jesus Kristus nas te vesele resnize uzhi rekozh: *Kdor moje*

meso je, in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje, in jes ga bom posledni dan obudil. a.)

Sveto reshnje telo nam ne pernese le samo v'tem zhasnim shivljenji veliko sadu; mu nej sadoſti, de je nebeska hrana nashih duſh; temuzh njegov sad bomo tudi tamkej v'drugim vezhnim shivljenji vshivali, in bo tudi nashim truplam veliko sadu perneslo. Sveto reshnje telo bo v'nashih truplih tako rekozh oshivlajozha kal, ktera jih bo is groboviga prahu ſpet vsdignila, in jih s'vſimi lepimi laſtnoſtimi osalſhala.

Kdo ismed naſ bi takej ne ſapel is velike hvaleshnoſti ſ'kraljem Davidam: *Gospod! kako mnogo je tvoje uſmilenje! Moja duſha ſheli in omedluje po Gospodovi hiſhi. Moje ſerze, in moje meso ſe veſelita v' (tebi) — shivim Bogu. Moj Bog! kaj je zhlovek, de ſe ga ti ſpomniſh? ali kaj je zhlovekov ſin, de ga ſtakim velizhaſtvam obišheſh? b.)*

Kaj nam je pa ſtoriti, de bomo ſvoje truplo tega zhaſtitliviga od ſmerti vſtajenja vdeleſhili, zhigar ſaſtava nam je ſveto obhajilo? Sveti apoſtel Pavel naſ uzhí, kaj nam je ſtoriti, rekozh: *To truplo gréha*

a) Jan. 6. 55.

b) Pf. 35. 8. — 83. 3. — 8. 5.

moramo strahovati, in ga v' sushnost spravljati. a.)

To je, moramo terdo shnjim ravnati, mu vse odrezhi, kar bi se njegovimu spazhenimu nagnenju perlisovati vtegnilo; ob kratkim, v' svojem truplu moramo sa Jesusa Kristusa zhísto prebivalshe napraviti.

Slehern smed nas, ljubi otrozi! ljubi svoje teló, pa ga velikrat, ravno takrat sovrashimo, kadar se nam sdí, de ga ljubimo.

Vzhasih mu vse pervolimo, kar spazheniga posheli, satorej je pa tudi smirej svojoglavnishi, hozhe smirej bolj gospodariti, in tako ga le sa strashni dan Gospodoviga mashtovanja pitamo.

Vfaj sdej sposnajmo svojo smoto, sovrashimo svoje truplo, de ga bomo otéli, fizer zhe ga bomo ljubili, ga bomo v'pogublenje pahnili. S' sveto ostrostjo shnjim ravnajmo, in perpravimo ga, de bo vredno prebivalshe Jesusa Kristusa; to se pravi svoje truplo resnizhno ljubiti, ker ga ftem vezhne frezhe, in zhasitliviga od smerti vstajenja sagotovimo.

III.

Kaj gre storiti, de se presveti sakrament svetiga rešnjiga telesa po vrednim prejme?

De bomo presveto rešnje telo po vrednim prejeli, in tistiga sadu deleshni, od kteriga sim dosihmal govoril, se moramo prav in skerbno k' svetimu obhajilu perpraviti.

Zhlovek naj se presodi sam sebe, in potlej naj je ta kruh, in pije ta kelh. a)

Ta perprava je dvojna, po dušhi in po telesu.

A. Ker Jesus Kristus, kteriga per svetim obhajilu prejmemo, nashe serze posna, ker sheli nashe dushe osdraviti, rešhiti, poboljšhati, in nas na dušhi ofrezhiti; satoraj ga moramo sosebno na dušhi prav perpravljeni prejeti.

1.) *Pervizh je potrebna vsaj od vsih smertnih grehov zhista vest.* Jesus, on nar svetejšhi pride k'nam; na nezhistim kraji nezhe prebivati. Zhista vest je tedej nar potrebnishhi k' vrednimu prejemanju presvetiga rešnjiga telesa.

2.) *Shiva vera.* Jesus Kristus imenuje sakrament svetiga reshnjiga telefa skrivnost vére. Sakaj? sato ker bi bres te zhednosti v' tem presvetim sakramentu drusiga ne vidili, kakor vsakdanjo, in navadno jed.

Le svitla luzh vere stori tedej, de sagledamo v' podobi kruha in vina telo in kri Jesusa Kristusa, nashiga svelizharja, s' dusho in telefam, po boshji in zhloveshki natori, kakor je saref v' tej podobi skrit.

Per tej svitli luzhi sgine nasha tma, in se uzhimo de kruh in vino nejsta nizh vezh kruh in vino, temuzh de sta se v'telo in kri Jesusa Kristusa spremenila.

Ljubi moji otrozi! tega nauka vas je vasha mati katoljshka zerkuv is mladiga uzhila; to vero ste per svetim kerstu dobili, in ona mora v' vas biti, ako hozhete k' svetimu obhajilu po vrednim iti.

Delezh prezh od svetiga altarja naj tedej bodo taki ljudje, kateri k' svetimu obhajilu potrebne vere nejmajo. *Bres vere*, pravi s. apostel Pavel, *nam nej mozh Bogu dopasti.* *Kdor hozhe k' Bogu priti*, pravi na dalej ravno ta apostel, *mora verovati, de je.* a.)

Ravno tako tudi kdor hozhe k' sveti-
mu obhajilu iti, mora verovati, de je po
podobi kruha in vina saref Jesus Kristuf.

Satorej je nekdej djakon tistim glafno
rekel, kteri so mislili k' svetimu obhajilu
iti: *Perblishujte se k' sveti misi s' vero,*
s' trepetam in s' ljubesnijo.

Tode dobro si to ohranite; she nar
terdneji gola vera nej sadofti, temuzh mora
tudi shiva, to je, s' deli podperta vera biti.
Vera bres del, pravi f. Jakop, *je mertva,*
je hudizheva vera. a) Taka mertva vera
naf pred Bogam ne stori pravizhnishih,
temuzh she le krivizhnishih. Shaloftno je,
zhe kdo resniz ne veruje, kterih naf vera
uzhi; pa je she shaloftnishih, zhe kdo veru-
je, pa vender ne shivi, kakor ga vera uzhi,
tak zhlovek je vreden ostrejshih tepen biti.

Obernite se tedej is zeliga serza
k' Bogu, in profite ga po isgledu apostel-
nov, naj vam vero pomnoshi, in gnado
dodeli, de bofte smirej po veri shiveli,

Ta je druga perprava k' vrednim preje-
manju svetiga reshnjiga telefa.

3. *Terdno upanje.* S' shivo vero skle-
nite tudi terdno upanje, to je, popolnamo
sanafhanje na dobroto in milost boshjo. Pa

a) Jak. 2, 20. in 26.

ref, ljubi moji otrozi! kaj bi nek ne smeli od Jesusa Kristusa upati, kateri se vam bo v nekterih dneh sam sebe dal v' skrivnostnim sakramentu svetiga reshnjiga telefa?

She na spremenlive, slabe in golufne ljudi vsak dan svoje saupanje stavimo, kako saupanje smo she le dolshni na nashiga Boga staviti, zhigar posebne lastnosti in popolnamasti so nespremenlivoŝt, vŝigamogozhnoŝt, reŝnizhnoŝt, in svestoba v'obljubah?

Jes ŝim Goŝpod, nam on sam rezhe, in jes se ne spreminim. a.)

V' Bogu, pravi ŝ. Jakob, nej spreminenja, tudi ne ŝenze kaziga spreobrazhanja. b.)

Njegova vŝigamogozhnoŝt je breskonzhna, on vse premore kar hozhe. Bog je gola reŝniza in svest v' svojih obljubah, satorrej naŝ ne more golfati. Na teh ŝtebrih ŝtoji naŝhe kerŝhanŝko upanje. Bi ŝe morebit mogli kake terdnejŝhi ŝtebre svojiga saupanja na Boga miŝliti?

De hoŝte v' svojim saupanji na boshjo dobroto ŝhe bolj poterjeni, premiŝlite zhu-deshe, ktere je Bog vam v' prid ŝtoril; on

a.) Malah. 3. 6.

b.) Jak. 1. 17.

vas je is nizzh potegnil, vas po svoji podobi stvaril, vam dal dušho, ktera ga samore sposnavati, ljubiti in vezhno vshivati. Vesolni svet je sa vas stvaril, in po njegovim povelji semlja vsako leto rodi, kar vam je potrebniga. Njegov edinorojeni sin se je vzhlovezhil, je veliko prestal, in na svetim krishi umerl, de vas je is grehove sushnosti reshil, in vam nebesa saflushil.

Sadnjizh (in ta je tista neisrezhena dobrota, ktere bošte kmalo kmalo deleshni) je Jesus Kristus po prerokovanji kraljeviga preroka tistim boshjo jed perpravil, kteri se ga boje; to je, kristjanam, kteri mu svešto flushijo; on sam je ta boshja jed.

Ker vam je Bog she toliko dobrot skasal, bošte morebit sdej nad njegovo dobroto do vas obupali? ne bošte vsiga svojiga saupanja va-nj stavili, kteriga je on she tolikrat mozhno saflushil?

Satorej podajte se k'sakramentu svetiga reshnjiga teleša s' terdnim saupanjem na neskonzhno milost Jesusa Kristusa. Rezite mu s' kraljevim prerokam: *Gospod! Ti si moje upanje in moj del. Vsigamogozhni Bog! srezhen je zklavek kteri, v' té saupa! Kdor koli bo v' té saupal, bo*

okusil dragi sad tvoje milosti! Ti si Bog mojiga serza, in moj delesh vekomej. a)

4.) *Gorezha ljubesen.*

Ako lih sta vera in upanje k'vrednimu prejemanju svetiga reshnjiga telefa zlo potrebna, vender smem s'vetim Pavlam rezhi: *Vas imam she kaj boljshiga uzhiti. b)*

Kaj neki? kterih zhednost? Ljubesni.

V' vashih serzih ne more nobena rezh tega svetiga ognja tako hitro in mozhno vneti, kakor premislik, de Jesus Kristus neisrezheni sheli s' vami skleniti se. Ta ljubesnivi svelizhar vam danf ravno tako pravi, kakor je nekda j svojim apostelnam rekel: *Jes sim serzhno shelel, s' vami velikonozhno jagnje jesti, preden ter-pim. c.)*

Moji sovrashniki me bodo umorili, jes bom spred vashih ozhi sginil, tode ljubesen do vas mi ne perpušti vas popolnoma sapustiti; potolashite se; veselí bodite: moje meso, moja kri, jes bom vasha jed po boshji in zhloveshki natori; vi boste v meni ostali, in jes v' vas, in jes bom do konza sveta per vas. O neisrezhena ljubesen! O zhudesh gorezhe ljubesni, kteriga le sam

a.) Pf. 141. 6. — 33, 9. — 31. 10. — 72. 26.

b.) I. Kor. 12. 31.

c.) Luk. 22. 15.

Bog delati samore, in kteriga zhlovek nikoli ne bo sapopadel!

Satorej vam rezhem, ljubi moji otrozi! *ſ svetim apostelnam Janesam: Ljubite Boga is zeliga serza, kteri vas je pred ljubil. a.)*

To hozhe Jesus Kristus danſ od vas, ker vam poln ljubezni pravi: *Moj ſin! da j meni ſvoje serze. b.)*

Kadar vidite, kako gorezhe Jesus Kristus sheli s' vami skleniti ſe, kadar ga ſliſhite kako ljubesnivo vas k' ſebi vabi, ſe mu boſte li mrasli, in nemarni perblishali?

Kako bi bilo mozh, de bi bili vi vſi mlazhni in mrasli proti Bogu, kteri je poln gorezhe ljubezni do vas! Vi bi bili ſame poſhaſti nehvaleshnoſti.

Bog vari, de bi ſi vas jes tako nehvaleshne miſlil, ampak menim, de boſte Jefusu Kristusu ljubesen s' ljubesnijo povrazhovali, in mu ſ kraljevim prerokam bolj v' ſerzu, kakor s' ſhnabli rekli:

Kakor hrepeni shejin jelen po mraslih vodah, ſi shejo ogasit; tako hrepeni moja duſha po tebi c.) o Bog in moj ljubesnivi Jesus! in ſerzhno sheli ſe ſ teboj

a.) I. Jan. 4. 19.

b.) Prip. 23. 26.

c.) Pl. 41. 1.

v sakramentu tvojiga presvetiga telefa skleniti. *Daj mi perute, kakor golobzi, in bom sletel, in v tebi pozhival. a.)*

Tako zhuti v svojim ferzu, in tako govori, kdorkoli serzhno sheli Jesusa Kristusa prejeti. Presveta angeljska misa nej sa mlazhne in mrasle kristjane napravljena. Preishite svoje ferze, in trefite se.

5.) *Velika ponishnost.*

Kadar zhlovek velikost boshjo, in zhlovekovo nezhimurnost premishluje, se mora globoko ponishati. Pomislimo, kaj nas nasha vera od Boga uzhi, in kaj nam nasha vest od nas prizhuje.

Kaj je Bog? Je stvarnik in nar vikshi Gospod svoleniga sveta; njegova mogozhnost, njegova svetost, in vse njegove popolnomasti so neskonzhne.

Kaj je zhlovek? Je stvar, ktera ima neumerjozho dusho, in umerjozhe truplo.

De si lih je njegova dusha po svoji natori duh, vender je po Adamovim grehu vsa fushna svojiga trupla, kterimu bi ime-la fizer ona sapovedovati. Njegovo isparsti storjeno truplo le prevezh zhuti, de je is

prahu, enako nespametni shivini le tega
išhe, kar je mesu prijetniga, in dušho veli-
krat v' prav gerde pregrehe savlezhe.

Tak je zhlovek, ljubi moji otrozi! to
je gola resniza. Satorej je David po pravizi
s' sazhudenjem Bogu rekel: *Gospod! kaj
je nek zhlovek, de se ga ti spomniš? a)*

Kaj ste pa vi ljubi moji otrozi! per
svojih letih? Vi ste slepe, nepopolnoma,
slabe, po nezhimernih rezheh hrepenezhe,
do duhovnih dobrot pa mrasle stvari.

Taki ste vi. Per vsi svoji lastni ljubes-
ni se vender morate v' tej popisbi sposnati.

Pa de si lih ste taki, se vam vender she-
li Jesus Kristus poln dobrote in milosti v'
sakramentu svetiga reshnjiga telefa dati,
in se s' vami skleniti. On svojim slushab-
nikam she dan danashnji pravi, kar je nek-
daj apostelnam rekel: *Pustite otroke [k'
meni. b.)*

Vdajte se temu ljubesnivimu vablenju,
in hitite s' gorezhimi sheljami [k' temu lju-
besni polnimu svelizharju, tode spomnite
se svoje slabosti, in ponishajte se v' prizho
njega, in s' svojo gorezho ljubesnijo do
Jesusa sdrushite tudi veliko ponishnost.

a.) Pf. 8. 5.

b.) Mat. 19. 14.

She sdej s'refnizbnim serzam rezite kar zerkuv v'lim svojim otrokam rezhi v'leva, kadar se k'angeljski misi perblishajo: Gospod! jes nejsim vreden, de ti gresih pod mojo streho, to je, v' moje serze: vera me uzhi, kaj in kdo si ti; jes zhutim, kaj sim jes; na eni strani vidim samo velikost, na drugi pa samo nezhimurnost; to me moti, mi nepokoj dela, in me hozhe vtopiti. Gospod! usmili se mene revniga greshnika, ki svojo nevrednost sposnam.

6.) *Hvaleshnost.*

Neisrezheni imeniten in drag dar, kteriga nam Jesus Kristus v'sakramentu svetiga refhnjiga telefa da, in pa misel, kako neisrezheni se je ponishal, in sam sebe k'nizh storil, de nam je ta dar dal, to v'nafhih serzih gotovo veliko hvaleshnost do Jesusa vname.

Kaj nam da Jesus v'tem svetim sakramentu? On nam da sam sebe po boshji in zhloveshki natori, nam da svoje meso in svojo kri. Desiravno je Bog, pa nam vender ne more nizh vezhiga dati. Zhe se mora hvaleshnost po daru meriti, kako neisrezheni hvaleshnost smo mi svojimu svelizharju sa tak neskonzhen dar dolshni!

Koliko ga je to she le na njegovi zhafti koshtalo! Stvarnik se da svoji stvari,

Bog se s' zhlovekam sklène, to je, kar je v' nebesih nar vezhiga, nar mogozhnishiga, in nar svetejs'higa, se sklène s'tem, kar je na semlji nar nishejiga, nar flabejiga, in nar bolj sprideniga.

She vezh : Jesus Kristus, ta velizhaftni Bog, zhigar lepota svetnike rasveseluje, in zhigar velikost je neskonzhna, se skrije pod revno in slabo podobo kruha in vina, se nam sdi, kakor de bi bilo njegovo telo, ktero vedno shivi, in ima neskonzhne lastnosti, vender bres shivlenja in mertvo.

Sadnjizh (prav dobro jo premislite), on se postavi v' nevarnost, de ga grosno veliko hudobnih kristjanov po nevrednim prejmejo, ga omadeshujejo, in ga tako rekozh v' novizh moré, de se majhnimu shtevilu kristjanov daru, kteriga prav perravljeni prejmejo. O zhudesh dobrote, vreden zhudesh hvaleshnosti!

Kaj nè ljubi moji otrozi! de slehernimu zhloveku v' greh shtejete, ako nej proti svojim dobrotnikom hvaleshen? Ali bo nam proti Bogu nehvaleshnim biti perpu-sheno? Nak'a, moj ljubesnivi svelizhar! mi ne bomo nehvaleshni, sposnamo neskonzhno zeno daru, kteriga nam ti v' sakramentu svetiga reshnjiga telefa das'h; vemo, koliko te je koshtal. O v'svojih daro-

vih vſigamogozhni Bog! ti ſvoji dobroti in miloſti ne ſtavilſh mejnikov, tudi mi jih ne bomo ſvoji hvaleſhnoſti ſtavili.

B. Je potrebno, de ſe k' ſvetimu obhajilu tudi po teleſu prav perpravite. Le ſhivo ſi miſlite, de je ta, h'zhigar miſi perſtopite, in kteriga prejmete, ſam Jeſuf vaſh nar vezhi dobrotnik, pravi Bog in pravi zhlovek, ſe boſte pa lahko k' ſvetimu obhajilu perpravljali. Ako bi bil Jeſuf vidno na ſvetu, in bi k'vam priſhel, kakor nekdaſ k' Zaheju, vem de bi ga ſ' nar vezhi zhaſtjo ſprejeli. Pred-nj bi pokleknili, pohlevno in ponishno va-nj pogledali, ſe ſvojih grehov kſali, in jih objokovali, bi mu poboljſhanje obljubili, ga ſa mnoge gnade proſili, bi mu rekli, de va-nj verujete, upate, in ga ljubite i. t. d.

Jeſuf v' ſakramentu ſvetiga reſhnjiga teleſa ſizer nej *vidno* prizhijozh, pa je vendar tako reſnizhno *nevidno* prizhijozh, kakor je bil nekdaſ v' Nazaretu in Kaparnavmu. Tega naſ uzhni Jeſufov in zerkveni nauk. Skaſhite mu tedej tudi ſvunanjo zhaſt; pridite ſnashno in po ſvojim ſtanu ſpodobno oblezheni k'njegovi miſi, in ako nejſte bolni, bodite od polnozhi teſhi.

Tako nam ſapove naſha mati katoliſhka zerkuv. Ta ſvunanja perprava ſe vam

ne bo preteshka sdela, ako Jesufovo velikoſt, in imenitnoſt ſvetiga obhajila prav premiflite. S' vſo mogozhno zhaſtjo k' angeljſki miſi perſtopite; nikar ſe med ljudi ne tla-zhite, nikar druih ſtran ne odrivajte, temuzh perſtopite, kadar na vaſ verſta pride. Sploh v'zelim ſvojim ſvunanjim ſadershanji raſodevajte ſvoje ſnotranje obzhutleje vere, upanja, ljubefni, in prave ponifhnoſti.

IV.

Kaj nam je po ſvetim obhajilu
ſtoriti?

Od Goſpodove miſe ravno ſ'tako ponifhnoſtjo odſtopite ſkakorſhno ſte k' njej perſtopili. Zhe bi pa prez is zerkve letéli, in po ſvojih opravkih ſhli, bi ozhitno na ſnanje dali, de vam ſa vaſhiga ſvelizharja nej mar, in de ga nizh ne zhaſtite. Drage ſo minute, dokler je Jeſuf tako bliſo per vaſ. Storite ſi jih k' pridu.

Ako bi vaſ mozhan, hogat poſvetin kralj ali zeſar k' ſebi poklizal, bi ſ' vami ſauplivo in prijaſno govoril, in bi vam na

sadnje s'he rekel, de vam hozhe vse storiti, kar od njega shelite, vem de bi tako minuto k' svojimu pridu obernili, in ga sa marsikako dobroto profili. Pa vam vender ne more nar vezhi posemliski kralj ali zesar toliko dati, kolikor vam Jezus ponuja.

Ljudje vas per vsi svoji mozhi, in per svojim bogastvu vender le samo zhasno osrezhijo; Jezus vas pa na dushi poboljsa, vas sadovolji, tolashi, miri, in vezhno osrezhi.

Kaj nej dobra, brumna, in zbednosti polna dusha vrednishi od slata in srebra, in od vsiga bogastva zeliga sveta?

Sahvalite tedej Jesusa sa vse dobre, ktere vam je skasal, posebno sa odresenje na krishi, kteriga se per svetim obhajilu spomnite. Sahvalite ga sa gnado, de vas je obiskal, poterdil, pokrepzhal, in osrezhil. Velike so gnade, kterih se spomnite, in ste jih deleshni, vas ha hvala nej nikoli prevelika in preferzhna.

Prosite ga, de vas nikoli s' svojo sveto gnado ne sapusti, de vas po nevarnim potu posemliskiga shivlenja podpira, in de vam vse dodeli, kar vam je v'resnizi koristno in potrebno.

Obljubite mu, de se ne bote nikoli nikoli od njega lozhili, nikoli lepih naukov njegoviga svetiga evangelja posabili,

temuzh, vedno svešto in pridno po njih shiveli, in de se bošče Jesufa do konza svojiga shivlenja derskali! Tuditerdni sklep ponovite, kteriga ste še per spovdi storili.

Tudi sa druge ljudi ga kaj profite. Jesus sheli, de bi se ljudje med seboj ljubili, in de bi si dobro delali. Satorej mu gotovo dopade, zhe tudi sa druge molite. Profite ga tedej, de vašhe staršhe, uzhenike, dobrotnike, brate, sestre, in prijatle vezhno srezhne stori. Tudi sa sovrasnikhe, zhe jih imate, nikar ne posabite Boga profiti, ker s tako profhnjo, ako je resnizhna, pokashete, de imate nekaj Jesuoviga duha, kteri je sa svoje sovrasnikhe profil, in vam tudi sa-nje profiti in moliti veleval.

Zhe presveto reshnje telo po vrednim in prav perpravljeni prejmete, sadobite velik duhoven shegen. Dela te svete jedi naj se na vašhi dushi, in v vašhim serzu rasodevajo. Bodite modreji, boljshi in brumnishi ljudje. Zhe ste tedej v resnizi Bogu v sleherni rezhi pokornishi, v slehernim terplenji poterpeshlivshi, zhe je vašha ljubesen do Boga in blishniga vezhi, ste si svești, de vam je sveto obhajilo pomagalo. Ako resnizhno svojiga svelizharja posnemate, in tako mislite in delate, kakor

je on mislil in delal, kadar je na svetu shivel, je prav ozhitno snamnje, de ne shivite vezh vi, temuzh de Jesus v'val shivi.

Blagor vam! ako to snamnje sagledate! Kdor nejma Kristusoviga duha, nej njegov. Kdor ima pa Kristusoviga duha, je ves Kristusov; tode she nej sadoosti, ako Kristusoviga duha po sakramentih svete pokore in svetiga reshnjiga telefa prejmete, vi she vender gnado boshjo v'parsternih posodah nosite, ktere se kmalo kmalo rasbijejo; to je, vi she prav lahko prejeto gnado boshjo sgubite, in po svoji slabosti sapravite; satorej je potrebno vediti, kaj vam je storiti, de ne boste sadoblene gnade boshje sguabili, ampak jo do konza svojiga shivljenja stanovitno ohranili.

Pervizh. Sakramenta svete pokore in svetiga reshnjiga telefa pogostim prejemajte. Sveta odvesa nam sizer posvezhijo-zho gnado boshjo spet dodeli, pa nas ne prenaredi tako, de bi ne mogli nizh vezh greshtiti. Sveto obhajilo poshelivost oflabi, pa je ne pokonzha popolnoma. Nashe hude strasti nas s'svojim selam per sleherni perloshnosti bodejo, in se soper nas vojskujejo. Kako oroshje moramo v'tem boji v'roke vseti? Tisto, s'kterim smo jih she kdaj premagali.

Ako bi vam bilo kako sdravilo she ktero telesno bolesen pregnalo, in ako bi spet ravno tisto bolesen dobili, bi vam ne bilo treba vkasovati, de spet ravno tisto sdravilo vsemite, sami bi ga radi radi vseli, de bi se spet osdravili. Ker ste she sami skusili, kako velik in svelizhanski sad pernefeta sakramenta svete pokore, in svetiga refhnjiga telefa, satorej ishite per njima vezhkrat pomozhi. Kolikrat pa? Tolikrat prejmite sakrament svete pokore, kolikorkrat po svetim kerstu kak velik gréh storite.a.)

1.) Sosebno tistih obletnih spoved se varite, ktere so volji Jesusa Kristusa in duhu zerkve nasproti. Ako shivate sveto po Jesusovih naukih; ako imate od smertnih grehov zhisto vest; ako se tudi majhnih storjenih grehov serzama kfate, in se jih možno varujete; ako imate gorezhe shelje s'Jesusam Kristusam refnizhno skleniti se, pa tudi k' sveti-mu obhajilu pogostim hodite, sploh ta sveti sakrament tolikrat prejmite, kolikorkrat bofte po sodbi svojih uzhenih in brumnih spovednikov vredni k' njemu perstopiti.

Pa mi nikar ne rezite, de je bila v' pervih zhasih kershanstva sizer navada pogostim k' sveti-mu obhajilu hoditi, de je pa sdej to slo is navade prishlo, in de vam

a.) Conc. Trid. sess. 14. can. 1.

tedejnej treba pogostim k'angeljski misi hoditi. Vem, de so se sdej kristjanje spremenili, de nejsa sa svete rezhi vezh tako vneti, kakor so bili nekdej; pa tudi dobrom, de je duh zerkve she sdej ravno tak, kakorshin je bil v'pervih zhasih kershanstva, on se ne spremeni. Hozhete de vam to resnizo sprizham? Poslufhajte, kaj pravi Tridentinski sbor, kateri je nar blishej nas hih zhasov. *Sveti sbor sheli, de bi verni kristjani, kadarkoli k'daritvi svete mashe pridejo, je ne bili le samo po duhovno deleshni, ampak tudi po resnizhnim prejemanji svetiga telefa. a.)*

Drugizh. Pogostim, svesto in f'pravo poboshnostjo hodite v' svoji domazhi fari k'sveti mashi, k'pridgi, kershaniskimu nauku, in Litenijam. Kratko premishlovanje vam bi prid tih svetih opravil rasodelo.

Kaj je zerkuv, in kaj so tiste svete opravila, h'kterim vas pogosto hoditi opominjam? Zerkuv je hisha boshja, in nebeshe vrata; zerkuv je kraj, kjer nar vikshi Gospod prav fosebno prebiva, kjer molitve svojiga ljudstva fosebno uslishuje.

Hake svete opravila se v'njej opravljajo? Darituv neomadeshvaniga jagnjeta,

a.) Conc. Trid. sess. 22. c. 6. de sacrific. Missæ.

zhigar kri je nafhe grehe oprala, ondi duhovni ljudstvo lepo prijasno kakor ozhe svoje otroke uzhe, opominjajo, in svare s' vso ljubesnijo in krotkostjo; ondi ljudstvo poje Bogu k' zhaſti svete peſmi, ga hvali ſa prijetu dobrote, in ga ſa nove proſi. Kaj je nek perpravniſhiga v' naſ ſadobljeno gnado ohraniti, in nove gnade doſezhi, kakor ravnoto?

Satorej, ljubi moji otrozi! nikar ne poſnemajte tazih ljudi, kateri ſe ob nedelih in ſapovedanih prasniki po ſprehajaliſhkih vlazhijo, kjer ſe neſramnoſt, prevſetnoſt in druge pregrehe ſ' veliko predersnoſtjo prodajajo, ampak bogajte ſvojo ljubesnivo mater katoliſhko zerkuv, ktera vaſ iſveliziga hrepenenja po vaſhim ſvelizhanji k' ſebi vabi, ktera vaſ k' ſvojim ſvetim opravilam klizhe: pertezite ſveſto k' njej in bodite ſ' pravo pobošnoſtjo per njenih ſvetih opravilih, ſizer bi vam Jeſuf Kriſtuſ ravno tako ozhital, kakor je Bog nekda Judam rekel: *To ljudſtvo me le ſ' ſhnabli zhaſti, njegovo ſerze pa je delezh od mene.*

Tretji zh. Berite ſvete bukve, de boſte gnado boſhjo loſhej ohranili. Kakor ſo ſlabe bukve kriſtjanu ſhkodlive, in kakor ga one ob gnado boſhjo perpravijo; ravno

tako mu pomagajo dobre, svete bukve gnado boshjo ohraniti.

S'sdravjem dushe je ravno taka, kakor s'sdravjem trupla. Nobeden smed nju ne ostane sdrav, ako ga s'permerjenimi jedmi ne podpiramo. Branje dobrih bukev je pa prava hrana nashih dush; tega nasvsakdanja skushnja uzhi; satorej berite jih svesto, de boste svojo dusho per mozhi in v'dobrim stanovitno ohranili.

De se pa v'branji svetih bukev ne boste motili, prosite pervizh svojih spovednikov, de vam bodo povedali, ktere bukve so vam pridne; sosebno vam perporozhim branje svetih bukev noviga testamenta, Tomasha Kemzhana, sgodeb svetiga pisma sa mlade ljudi, in molitve greinnika per slehernim psalmu od pokore k'Bogusdihujozhiga, itd.

Drugizh, nej treba dolgo dolgo zhafa neprenehama brati, ker vam tega morebiti vashe opravila ne perpušte, in ker bi se savoljo svoje rastresenosti prevezh navelizhali brati, tako de bi se vam potler smirej nad branjem svetih bukev studilo.

Tretjizh berite pasno; kar berete tudi premislite, in kar v'bukvah dobriga najdete, sami na-se obernite.

Is tega vidite, de vam kaj lahkiga svetujem; satorej vas prosim v'imenu Je-

susa Kristusa, ne storite le samo v svoji mladosti tako kakor ste sdeji slisnali, ampak zeli zhas svojiga shivljenja.

Zhetertizh. Bresmérniga Gospod-Boga si per vsm svojim djanji in nehanji vselej prizhijozhiga mislite.

Zhe nas she prizhijozhnost nashih ozhetá, ali vikshiga, ali kaziga drusiga zhloveka pred greham obvaruje; kako možno mora she le prizhijozhnost nashiga Boga ferze ganiti, zhigar vsigavidijozhe oko nashé nar skrivnejshi misli vidi, in zhigar vsigamogozhnost se samore strashno nad nami savoljo nashih pregreh mashtovati.

Sveto pismo nas s' marlikakimi sgledi preprizha od prida te misli: *Bog je tukej prizhijozh, Bog me vidi.*

Kaj je Egiptovskimu Joshefu mozh dalo, de se nej dal skushnjavam premagati? Kaj je zhisti Susani tako ferze dalo, de je raji v smert, kakor v gréh pervolila? Sveto pismo nam pove, de jih je misel na vsigaprizhijozhnost boshjo pred greham obvaroala.

Kaj pa je nesfrezhni studenz! toliko pregreh in ostudnost, ktere se na svetu godé? Posablivost Boga. *Hudobnesh*, pravi kraljevi prerok, *je Boga pred ozhi sgu-bil.* a.)

Pa kaj se je zgodilo? Njegovo zelo shivljenje je bilo s'grehi ofkrunjeno.

Satorej nam sveto pišmo tolikrat veli, Boga vedno pred ozhmi imeti. *Hodi v' prizho mene*, pravi Bog Abrahamu, *in bodi popolnoma*. a.) *Zeli zhas svojiga shivljenja Boga misli*, pravi itari Tobija svojimu sinu. b.) *Kteri koli se Boga boje*, pravi modri mosh, *bodo svoje dushe v' njegovi prizhijozhnosti posvetili*. c.)

Misel v' vsigaprizhijozhnost boshjo ima ref tako mozh v' sebi zhloveka pred greham obvarovati, de bi po besedah svetiga Tomasha nikoli, ali pa skorej nikoli ne greshili, ako bi smirej prav mislili, de je Bog per nas prizhijozh, de vse vidi, vse ve, in vse sodi.

Ako tedej shelite, ljubi moji otrozi! prejeta gnado boshjo ohraniti, v' dobrim smirej bolj rasti, in do konza svojiga shivljenja sveto shiveti, nikar ne sgubite Boga spred svojih ozhi; pomnite, de on smirej per vas in v' vasnim snotranjim prebiva, vse vashe pogovore flisli, vse vashe dela vidi, vse vashe misli ve, in vse vashe shelje posna. Ako bi vas kdo k' grehunapeljaval,

a.) I. Mos. 17. 1.

b.) Tob. 4. 6.

c.) Sirah. 2 20.

mu odgovorite f' svetim Avgufhtinam: *Dobi mi kraj, kjer me ne bo Bog vidil, potler bom pa storil hudo, kar ti ho- zheſh.* Ta nauk ſi globoko v' ſerze vtifnite, pa ne boſte nikoli kaj taziga ſtorili, kar bi ſi ne upali vprizho ſvojih ſtarſhev ali pa drusih pametnih ljudi ſtoriti. Kaj ko bi pazh vſaj ta nauk per vaſ kaj ſdal!

Petizh. Varite ſe ſlabih tovarſhev. Zhlovek ſe nevedama navsame dobrih ali pa ſlabih laſtnoſt tiſtih ljudi, ſ' kterimi ſe pajdaſhi; ſe navadimo, ko ne vemo kdaj, de ravno tako miſlimo, govorimo in dele- mo, kakor naſhi tovarſhi miſlijo, govoré in delajo, in ker ſmo k'hudimu bolj nag- njeni kakor k'dobrimu, ſato ſe naſ kaj hudiga veliko raji prime, kakor kaj dobri- ga, in ſatorej naſ ſna en ſam ſpazhen zhlovek ſpriditi, in v' vezhno pogublenje pahniti.

To ſhaloſtno reſnizo nam ſveto piſmo ſ' izgledi poterdi. Setovi mlajſhi ſo dolgo zhaſa v' ſtrahu boſhjím ſhiveli, potler ſo pa v' prav oſtudne pregrehe ſabredli; ſakaj? ſato ker ſo ſe ſ'hudobneſhi ſpajdaſhili. Sa- kaj ſo ſe dali Iſraelzi v' malikovanje ſape- ljati? ſato ker ſo ſe ſ'ajdmi ſmeſhali, in njih izgledé poſnemali.

Sakaj je nar modrejſhi kralj Salomon na sadnje ob ſvojo modroſt priſhel? Sato ker ſe je pezhali ſ' ptujimi ſhenami, ktere ſo njegov um otamnile, njegovo ſerze ſpazhile, in ga v' take gréhe ſapeljale, de bi jih sdeji komej verjeli, ako bi nam jih ſam ſveti! Duh ne bil popiſal.

Sdeji pa tudi ſvojo laſtno ſkuſhnjo vpraſhajmo, in poglejmo, kaj ſe v' naſhih zhaſih vprizho naſ godi. Sakaj je ta, ali ta mladenzh sdeji tako raſujsdan — kateri je popred vſim mladenzhem lepe iſglede dajal? Kaj je to ali uno deklizo v' ſpazhenje ſpravilo, ktera je bila popred ſavoljo ſvojiga lepiga ſhivlenja, ſavoljo ſvoje framoshlivoſti in bogabojezhnoſti veſelje ſvojih ſtarſhev in vſih dobrih ljudi? Pajdaſhtvo ſ' hudobnimi, ſpridenimi in raſujsdanimi tovarſhi jih je ſpridilo. Satorej ſveti Avguſhtin prav pravi: *O kako kuſhno je pajdaſhtvo ſ' hudobnimi ljudmi!*

Ali bi ſhli radi na tak kraj, kjer veſte, de je kuga? Vem, de bi ne ſhli radi med take kuſhne ljudi, bi ſe bali, de bi ſe kuga tudi vaſ ne prijala. Ravno tako ſkerbno ſe tudi tazihi ljudi varite, kterih ſprideni in hudobni pogovori in ſgledi bi vaſho duſho ranili in umorili.

Ako bi mi bilo dano peklenški bresen pred vašimi ozhmi odpreti, koliko pogubljenih bi vidili v njem terpeti, ktere je le pajdashtvo s slabimi tovaršhi va-nj pahnilo! Moram morebiti še kaj vezh rezhi, de bi vas persilil, hudobnim tovaršhem sa vselej slovo dati?

Jes vam tedej sšvetim apostelnam Pavlam vকাশem, vsih tistih ljudi ogibati se, kterih shivljenje je rasujsdano, in vam rezhem s kraljevim prerokam, de bošte le tako sa svoje svelizhanje s pridam delali, ako bošte delezh prozh od greslnikov.

She stiz h. Zhujte in molite, de v' skushnjavo ne padete. Duh je sizer voljan, pa meso je slabo. a.) Zhujte, pravi Jesus na drugim kraji, de vas Gospod, kadar pride, zhujezhe najde. b.)

Sakaj pa morate zhuti? sato ker imate vedno vojsko s svojimi sovrashniki, s svetam namrezh, kteri vas s svojimi krivimi nauki in spazhenimi isgledi sapeljuje; s poshelivostjo, ktero vedno v svojim snotranjim nosite; s hudizhem, kteri vedno okrog hodi kakor rjovezh lev, in ishe koga poshréti. Zhe tedej vašhi sovrashniki vedno zhujejo sato de bi vas pokonzhali;

a) Mat. 26. 41.

b) Luk. 12. 37 — 48.

sakaj bi nek vi ne zhuli, sato de se boste vezhno ohranili?

Zhujte tedej, ljubi moji otrozi! nad svojimi ozhmi; nikar jih ne navesujte na take rezhi, ktere bi vam vashe serze omehkushile. David je bil preshestnik in ubijaviz sato ker je Betsabejo predersno pogledal.

Zhujte nad svojimi ushesmi; nikoli ne poslufhajte kvant, kvantarfskih pesem, in pregreshnih pogovorov.

Zhujte nad svojim jesikam; nikoli nizeh nemarniga, in nesramniga ne govorite; tudi ne kar je ljubeshni boshji ali pa ljubeshni do blishniga nasproti.

Zhujte nad svojimi rokami; nikoli jim take prostosti ne perpushte, ktera bi vtegnila vashe nedolshnosti shkodovati.

Zhujte nad svojim umam; preshenite vse hude misli prezej ish njega, in nikar se per njih ne mudite.

Zhujte nad svojim serzam, ker ish njega po Jesusovih besedah vse pregrehe poganjajo. Prezej sadushite v'njem vse pregreshne shelje. Ako bi se v'njih le eno samo minuto s' dopadajenjem pomudili, bi she pred Bogam greshili.

Ref je teshko, neprenchama vojskovati se, in nad seboj zhuti, tode nej drugazh, nejnobene sredne poti, ali morate vedno

nad seboj zhuti, in vojskovati se, ali pa vezhno goreti. Boste she morebiti pomishlovali, kaj bi si isvolili? Zhe vas vojska skerbi, poglejte plazhilo, ktero vas v'nebesih zhaka. Terplenje zeliga sveta nej vredno permerjeno biti veliki zhasti, ktera se bo nad nami rasodela.

S'tako zhujezhnostjo boste she od delezh sagledali skushnjave, v' ktere bi vtegnili priti, in marfiktere se boste lahko ogibali, de se vam ne bo treba shnjo vojskovati. Pa kakor zhuvaj saстоjn nad mestam zhuje, ako ga Gospod ne varujo, ravno tako se tudi vi ne boste mogli v'dobrim ohraniti, in skushnjave premagati, ako vam ne bo Gospod soper vashe sovrashnike pomagal; satorej Jesus ne pravi samo: *zhujte*, ampak tudi perstavi: *in molite, de v' skushnjave ne padete*. S' zhujezhnostjo zhlovek skushnjave od delezh sposna, de se ve na boj perpraviti; s'molitu vjo pa Boga isprosi, de mu da mozh, skushnjave premagati, v' kterih se po zhlovefški slabosti snajde.

Zhujte tedej, vam she enkrat rezhem, in molite, tako boste svoje skushnjave smirej loshej premagovali, v' posvezhijozhi gnadi boshji od obhajila do obhajila bolj rastli, jo do konza svojiga shivlenja stanovitno ohranili, in po smerti vezhno veselje sa svoj trud vshivali.

Perstavek.

Kratek ogovor, s' kterim duhoven
otroke pred spovedjo ogovori.

Ljubi moji otrozi! Zhe lih she nejste per-
letni, vam she vender vest ozhita, de ste
she marfikaj hudiga storili, in pred Bogam
she marfikaziga greha krivi. Slehern greh
vas odteguje od vashiga neskonzhno dobri-
ga Ozheta, in od nebes; velik in smerten
greh vas pa od Boga in nebes popolnoma
lozhi. Gotova je tedej, de nej dobro v'sta-
nu greha ostati. Sej je gresnik vedno v'
nevarnosti vezhno pogublen biti. Jest
mislim, de vi nezhete v'tem stanu (greha)
ostati.

Kdor hozhe kam priti, in saide od
prave poti, de li sve, de je sashel, se pre-
zej verne, in spet prave poti ishe. Ljubi
otrozi! to shelite tudi vi danf storiti, kaj
nè? — Greh vas je od praviga pota sape-
ljal; pokora naj vas spet na pravi pot
k' Bogu perpelje. Is naukov, kterih ste
se v'uzhivnizi uzhili, she veste, de je
Jesuf perpravljen slehernimu gresniku,
kteri se svojih grehov serzhno kfa, in se v'

resnizi poboljšati sheli, po sakramentu svete pokore odpuščenje dodeliti. In ta sakrament hožete sdej prejeti. Le pasno me poslušajte!

I. De boste ta sakrament po vrednim prejeli, potrebujete gnade boshje. Obernite tedej svoje misli v Bogá! Povsdignite svoje serze k' njemu! Mislite si, de je on povsot prizhijozh, de vse ve, vse vidi! Molite in rezite s' menoj:

Ljubi nebeshki Ozhe! jes bi rad svoje grehe prav sposnal, se jih resnizhno ksal, zhisto ispovedal, in se sares poboljšhal! Dodeli mi v to svojiga svetiga Duha!

II. Ker ste sdej Boga sa pomozh profili, in ker to pomozh tudi upati sméte, morate sdej pa tudi od svoje strani storiti, kar gre k' resnizhni pokori.

Satorej pregledjte svojo vest in sposnavajte svoje serze na ravnost! Bogu ne morete nizh skriti. Prizho vsigavedejozhiga Boga se tedej sami prashajte: *Kaj sim hudiga storil?*

So posebno shtirji kraji, kjer ste greshili: sprashujte sami sebe. Jes vam bom v'sprashovanji vashe vesti pomagal. Vlak naj le na-se gleda, ne pa na druge!

1.) Kako ste se v *zerkvi* vedli? ste bili v' njej vselej poboshni? ste mislili na Boga? nejste bili rastresenih misel? ste se kaj pogovarjali? smejali, in se sizer gerdo vedli?

Nejste drusih v' molitvi motili? ste darituv svete mashe spodobno zhasili? ste mislili na Jesusa svojiga svelizharja, in na njegovo grenko smert?

2.) Kako ste se v' *uzhivnizi* ali sholi vedli? ste pasili na to, kar so vas uzhili? ste svoje uzhenike bogali in sposhtovali? ste jih morebiti drashili? kako ste s' souzhenzi ravnali? se nejste vezhkrat shnjimi kregali? jim nejste bili presitni? Nejste med naukam shnjimi shepetali? jih suvali? in v' uzhenji motili?

3.) Kako ste se *doma* obnasjali? — proti Bogu — proti svojim starshem — bratam in sestram — proti poslam? ste doma vezhkrat na Boga mislili, sosebno sjutrej in svezher? Kako ste molili, s' poboshnostjo ali nè? ste svoje starsh vselej radi bogali? jim nejste bili nikoli nepokorni? ste kdaj gerdo shnjimi ravnali? nejste bili svojim bratam ali sestram nevoshtilivi? ste jih kdaj sovrashili? nejste poslov per svojih starshih zhernili, in krivizhno toshili? ste kaj kdaj lgali? ali plashjo drugim shkodovali? se nejste po kotih nesramno

vedli, kar bi si ne upali vprizho pametnih ljudi storiti? Ste svojim staršem kdaj kaj ukradli?

4.) Kako ste se *svunaj*, na *ulzah*, in na *polji* vedli? Nejste bili s'drugimi tovarshi presherni? nejste drusih s'perimki in smerjanjem shalili? Ste kje kaj shkode storili? nejste ptujiga polja, travnikov in vertov poshkodovali? nejste nalash dreves majali in lomili?

Vi v svoje serze bolj vidite, kakor jes. Satorej svojo vest she na dalej natihamasprashujte, in sami sebe she od drusih rezhi prashajte.

Sdej duhoven nekoliko obmolkne, in potler pravi:

III. Zhe ste sdej svojo vest odkritoserzhno sprashali, se vsaj nekterih, zhe ne veliko grehov krive saveste. Sdej premislite, kako veliko hudo je greh!

Vi nejste nizh vezh nedolshni, nizh vezh zhisti pred Bogam. Ste sgubili pokoj svoje vesti. Bog vam sdej ne more tako dober biti, kakor vam je bil, dokler ste bili she zhistiga serza, sato ker ste sdej njegove sapovdi prelomili. On vam je is mladiga toliko dobriga storil; vi ste mu bili sa njegove dobrote neisrezhenonehvaeshni. Vi ste greshili, in ste si s'grehi, zhe

ne pekla, pa vsaj shtrafe v' vizah saflushili. Bog bi vas snal prezej sdej možno shtrafati. Pa on je neskonzhno milostiv, nezhe gresnikove smerti, temuzh de se poboljšha in shiví. Tako dober je Bog! kaj ne saflushi vashe ljubeshni?

Kadar mislite neskonzhno dobroto boshjo, se v' vaslim ferzu ljubeshen do Bogavne-
ma. In zhe imate v' svojim ferzu ljubeshen do njega, kaj vam nejšhal, de šte tako dobriga Ozheta shalili? On vam je vezh dobriga skasal, kakor vam samorejo vashe starshi skasati, in she to, kar vam vashe starshi dajejo is perviga le od njega pride. Kaj nejšte tedej dolshni shalovati, de šte bili tako ljubeshnivimu Ozhetu nepokorni?

Sdej sposnate, kako hudobno šte delali. Shelite, de bi hudo ne bilo storjeno, in de bi svojiga Boga ne bili nikoli sapustili. Prav je. In zhe ref to shelite, zhe vam je ref shal, de šte greshili, pa tudi terdno sklenite, de ne boste tih grehov nikoli vezh storili, de se boste sleherne priloshnosti varovali, v' kteri bi vtegnili v' poprejshne gréhe pasti. Zhe sdej ref pravo shalošt v' ferzu zhutite, zhe se vam nad gréham študi, zhe šte terdno sklenili, de se boste s'boshjo gnado boljšhali, snate svoj kas tudi s'besedo pove-

dati. Same besede pa s'he nejsa sadoosti. Bog ferze gleda, in kak mora v'ferzu biti. Jes vam ga bom le na glas povedal, vi si pa to mislite, in v'ferzu obzhutite, kar vam bom molil:

Moj Bog! moj stvarnik! moj Ozhe! shal, is zeliga ferza mi je shal, de sim krivizo in hudo storil, de sim greshil. Tebe sim bil smirej dolshan ljubiti, sato ker si ti mene bolj ljubil, kakor samore ozhe svojiga otroka ljubiti. Sposnam, sposnam *ostudnost greha*, svojo *gerdo nehvaleshnost*, k'tero sim *velko nebesko plazhilo* napravil, in *tvojo pravizhno shtrafo* saflushil.

Kaj, ko bi pazh ne bil nikoli greshil! Sovrashim in sanizhujem svoj greh. — Zhe bi ti lih svojih dobrih otrok tako obilno ne plazhoval, in nehvaleshnikov tako pravizhno in ostro ne shtrafoval, si vender ti moj Bog! moj Ozhe, moj Stvarnik, Odreshenik, Ohranik in Svelizhar vreden, de te *zhes vse* ljubim, ker si ti *neskonzhno svet, moder, in dober Gospod in Ozhe, sam na sebi nar ljubesnivshi in nar bolj popolnoma bitje*. Is zeliga ferza mi je shal, de sim se s' graham tebi, nar ljubesnivshimu Bogu sameril. Ozhe! nejsim vreden tvoj otrok biti. Pa vender odpusti mi! Se hozhem poboljšati, se hozhem *ostudniga greha in priloshnosti* k' grehu ogibati, krivizo in shkodo greha,

kolikor bom mogel spet popraviti, in se vseh potrebnih perpomozhkov v svoje poboljšanje poslušate. Po Jesusu Kristusu svojim svelizharji te prošim, pomagaj mi k' temu!

Take misli, in taki obzhutleji ne smejo prezej is vašiga serza sginiti, temuzh ohranite jih do spovdi, in po spovdi jih vun in vun ponavljajte.

IV. She veste, de mora biti spoved zela in vender *kratka*. Zhe se savešte kaziga greha, kateri vaš posebno teshi, ali pa savoljo kteriga se framujete, tistiga perviga povejte. Se nejste framovali greshiti, satorej se tudi nikar ne framujte svojih grehov rasodeti. Sej je to le vam v' prid. Enkrat mora greh vender le na dan priti. Zhe ga dalej samolzhite, vezhi bo, vezhi bo tudi vašhe oframotenje. Zhe bi kak velik greh radovoljno samolzhali, bi bili boshjiga ropa krivi, pa tega se vsaj ne boste deleshni delali. Perstopiti tedej lepo in sposhtljivo k' spovednizi, in v' saupanji v' Jesuovo saslushenje zhakajte od duhovna svete odvese!

P o s p o v d i.

Duhoven so vas tedej odvesali, in zhe ste se prav perpravili, ste tudi pred Bogam odvesani. Grehi so vam odpushteni. Sej sami spoznate, de ste si s'greham tudi shtrafe saflushili. Vezhna shtrafa vam je isbrilana; satorrej se nikar ne branite majhnih pokoril opraviti, ktere so vam!sa zhasne shtrafe naloshili, kterih ste se pred boshjo pravizo vredne storili. Kako majhne so te pokorila, zhe jih svojim storjenim greham permerite!

Neskonzhno milostivi Ozhe! Ti si mi tedej po Jesufu Kristufu moje grehe odpustil. Ti si spet moj Ozhe, jest se smem spet tvojiga otroka imenovati. Hvala ti bodi, nar dobrotlivshi Ozhe! vezhna hvala ti bodi sa velko gnado, sktero si mi grehe odpustil. Se pa tudi hozhem varovati, de ne bom spet v'poprejshni stan greha padel. Dodéli mi she odsihmal svojo sveto gnado, de se bom od dné do dné boljshal!

Vse drugo sdej vam samim isrozhim. Le nikar ne posabite, de pokora s' spovdjo she nej storjena. Po spovdi pride nar *vezhi rezh*, namrezh *poboljshanje*. Otrozi! kteri ste svoje starshes'nehvaleshnošijo, ali slabim shivlenjem shalili, profite jih she danf sa odpushtenje; obljubite jim, de bošte po-

kornišhi in boljshi. To naj sprizha, de se ref shelite poboljšhati.

Kterisle sa sveto Obhajilo, se perpravljajte, de bošte jutri Jesufa Kristusa po vrednim prejeli. Bog vam daj svoj sveti shegen!

Na dan svetiga Obhajila.

Ob navadni uri boshje flushbe se otrozi snidejo, so per sveti mashi, in med njo prejmejo isrok svojiga duhovna presveto reshnje telo.

Po svetim evangeli se maschnik k' otrokam oberne, jih nekoliko ogovori, in jih poduzhi, kako de naj se k' svetimu Obhajilu perpravljajo. Postavim tako:

Ljubi otrozi, in prijatli! kadar je Jesus na svetu shivel, je imel posebno veliko veselje nad dobrimi in nedolshnimi otrozi! Vezhkrate je djal: Pustite otroke k' meni priti, in nikar jih od mene ne odvrazhujte, ker so oni prav prav perpravni sa nebeshko kraljestvo. Ta ljubi Jesus je blagroval otroke, ktere so matere k' njemu nosile, in jim velike snamnja svoje ljubesni dajal.

Ljubi otrozi! Jesus tudi vas ljubi. On hozhe danf resnizhno, kakor Bog in zhlovek k' vam priti. Satorej se perpravljajte, de ga bošte po vrednim prejeli! Ravno ta Jesus, kteri je nekda otroke v' narozhje jemal, in jih blagroval, se ho-

zhe danš tudi s' vami nevidama skleniti. Pomislite, kaka neisrežena gnada vam je to!

Zhe to prav shivo premislite, se bo gotovo v' vašim serzu prezej vnemala vera, upanje, ljubezen, kaš, ponishnost, in druge zhednosti in dobri obzhutleji. Ravno taki obzhutleji se spodobijo sa tako sveto opravilo, kakoršniga hozhete danš opraviti. S'tem vprizho ze le soseske ozhitno na snanje daste, de se hozhete Jesusu Kristufu isrozhiti.

Kadar duhoven na dalej mashujejo, se snajo otrozi sami k' svetimu Obhajilu perpravljati, in tako moliti:

Moj Bog! sdej mi je h' Gospodovi misi perstopiti, in presveto telo, in presveto kri Jesusa Kristusa prejeti, se s' svojim svelizharjem, in s' svojim Bogam terdno skleniti. Pa vender kdo sim nek jes, de ti s' menojo tako milostivo ravnash! Jes nejsim vreden, de ti gresh pod mojo streho (v' moje serze); nejsim vreden, de bi s' tvojimi otrozi k' tvoji misi perstopil, sato ker sim se nad teboj, svojim neskonzhno dobrim Ozhetam tolikokrat slo pregreshil. Pred teboj na svojim obrasu v' prahu leshé sposnam, de nejsim vreden tebe, ljubi moj Jesus! prejeti; pa per vsi moji nevrednosti mi vender tvoj klizhijozhi glas: *Pridite k'meni vsi, kteri terpite in ste otoshni, jes vas bom pokrepzhal*, mozh daje, de se predersnem, se k' tvoji misi blishati. Se tudi terdno sanesem, de me bo to sveto Obhajilo

k' dobrimu (zhednosti) spodbadalo, in me v' velikih nevarnostih in skušnjavah poterdilo.

Tudi upam, škots to deleshnost tvojiga presvetiga telefa, frezhno od mrtvih vstajenje in vezhno shivljenje, katero si ti boshji prijatel nedolshnih otrok! tistim obljubil, kateri tvoje meso in tvojo kri vsihvajo. Na tvoje dobrotlivo vablenje, ljubi moj Jesus! se jes tedej k'tvoji misi perblishujem, in ako lih vem, de nejsim vreden pred-te priti, vender od tvoje neskonzhne dobrote terdno perzkakujem, de si bosh pustil moj kaf zhes storjene grehe, in ponishnost mojiga serza, po svoji snani milosti dopasti, in tudi upam, de bosh ti mojo nevrednost s' svojo usmilenja polno prizhijozhnostjo nadomestil. Gospod! nejsim vreden, de bi tebe prejel, in mi tudi vekomej nej mogozhe vrednimu biti; pa vender Gospod! osri se na-me s' svojimi milostivimi ozhmi, in moja dusha bo zhista, in vredna tebe prejeti. Amen.

Po mashnikovim obhajilu vsi mladi obhajenzi k' altarju pokleknejo, in vsi kmalo ozhitno spoved molijo, ali pa jo samo eden v' imenu vsih moli, kakor je navada, kadar odrashenzi h' Gospodovi misi perstopijo.

O z h i t n a s p o v e d .

Ubogi grešni zhlovek se ispovem Bogu vsigamogozhnimu, sveti Mariji vselej divizi, svetimu Mihelu arhangelu, svetimu Janesu kersniku, svetima Apostelnama Petru in Pavlu, vsem svetnikom boshjim, in vam bratje! de sim velikrat in obilno grešil s'mislimi, besedami in djanjem. Kriv sim! kriv sim! možno sim kriv! Satorej prosim sveto Marijo vselej divizo, svetiga Mihela arhangelanga, svetiga Janesa kersnika, sveta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike boshje, in vas bratje! de sa - me nashiga Gospod - Boga profite.

Duhoven se oberne k' ljudstvu in moli:

Vsigamogozhni Bog naj se vas usmili, naj vam odpušči vaše grehe, in naj vas v'vezhno shivljenje perpelje!

Vsigamogozhni in neskonzhno milostivi Bog naj vam dodeli milost, odveso in odpuščenje vaših grehov!

Obhajenzi odgovore: Amen.

Duhoven se s' kelham k' ljudstvu oberne in pravi:

Lejte jagnje boshje, katero grehe sveta odjemle, in rezite poboshno sa meno!

Obhajenzi s' duhovnam vred :

Gospod ! nejsim vreden de gresih pod mojo stré-
ho, pa rezi le besedo, in moja dusha bo os-
dravljena.

To' se trikrat rezhe.

*Duhoven jih obhaja, in per sleher-
nim pravi :*

Telo nashiga Gospoda Jesusa Kristusa ohra-
ni tvojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen.

*Obhajenzi pozhasi s' ponishnostjo od altarja
gredo na svoj kraj, kjer s' poboshnostjo do konza
svete mashe ostanejo. Kjer je vezh duhovnov, se
sazhne sdej druga sveta masha v' sahvalo. Per
tej mashi obudi slehern obhajeniz vero, upanje,
in ljubesen, Jesusa moli, ga sahvali, in prosti,
kakor se v' dobrih molitviskih bukvizah najde.*

*Na konzu svete mashe se duhoven vstopi v'
sredo altarja, in se posebno k'tistim oberne, kateri
so bili sdej pervizh per svetim Obhajilu, in jih
tako ogovorí :*

Ljubi otrozhizhi ! Vas moram opomniti, de
ste danf v' ravno tisti zerkvi, v' kateri jih je pred
nekterimi letmi veliko smed vas sakrament svetiga
kersta is maschnikovih rok prejelo. Takrat so vas
vashi botri semkej pernesli, so v' vas him imenu vero

molili, in Jesusu Krstusa svestobo in pokorshino sa vas obljudili. Veliko smed tih botrov je sdej tukej prizhijozhih. Kar so oni nekdej v'vashim imenu obljudili, to ste dolshni sdej, ko ste v'kerfhanstvu she poduzheni, sami obljuditi. Jes in vfi prizhijozhi bi radi is vashih ust flishali kerstne obljuje:

Obhajenzi molijo per kerstnim kamnu:

Verujem v'Boga Ozheta, Sina in svetiga Duha. Verujem v'Jesusa Kristusa, edinrojeniga sinu boshjiga, kateri je Bog in zhlovek oboje kmalo, kateri je zhloveshki rod f'svojim terplenjem, in f'svojo smertjo odreshil. Vse verujem, kar je Bog rasodel, kar so, Jesus, in njegovi apostelni uzihili, in kar katoljshka zerkuv, ki njeni ud biti, in ud ostati shelim, verovati vелеva. Odpovem se is zeliga serza hudizhu, njegovimu napuhu, in vsimu njegovimu djanju. Se tudi odpovem v'sim greham, in sapelivim svetovim ukam. Terdno sklenem, po kerfhanfko shiveti. Bog! pokrepzhaj me per mojim sklepu f'svojo mogozhno gnado. Amen.

Po molitvi rezhe duhoven:

Nikar ne posabite danashniga dneva! Gospod naj vaf poterdi v'vashim dobrim sklepu! Vi pa, ljubi starshi, botri in botre! opomnite te otroke vezhkrat na danf ponovljene kerstne obljuje!

P o g r e s h k i.

- Stran 10 od sgorej 2 versta beri ushe namešt vshe
18 od spodej 8 - sprashovati - sprashovati
23 od spodej 11 - ukradli - ukradili
28 od spodej 10 - milostiviga - milostviga
31 od spodej 2 - svunanjim - sunajnim
35 od spodej 11 - zhesnatorna - zhasnatorna
37 od sgorej 7 - od vsiga, ako pravize - od
vsiga; ako pravize
45 od sgorej 10 - premislino - premishlimo
45 od spodej 6 - pooblastenim-po oblastenim
59 od sgorej 3 - svelizhanski-svelizhanjski
121 od spodej 10 - vesolniga svetá - svoleniga
svetá

Druge pogreshke braviz sam popravi.

NATISNENE

per Joshefu Sassenberg 1826.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS ©

00000075046

